HLASY NÁRODA

VOICES OF THE NATION

MĚSÍČNÍK ČESKÉ MISIE V CHICAGU

No 12/2022 Cena $ 2.50 DECEMBER 2022

Narození Ježíše Krista v mystické vizi Mistra Vyšebrodského

V roce 2021 jsme v době postní a velikonoční na stránkách Hlasů národa rozjímali nad překrásnými gotickými obrazy ze 14. století od Mistra Vyšebrodského oltáře, které namaloval pro starobylý cisterciácký klášter na jihu Čech. Zahleďme se ve vánoční meditaci na další z těchto výjevů.

Obraz Narození Ježíše Krista spojuje tři různé výjevy: Narození Páně, Přípravu lázně pro dítě a Zvěstování pastýřům.

Ústřední scénu tvoří Panna Maria s narozeným Ježíškem v prostém otevřeném přístřešku, doprovázená v pozadí známými zvířaty oslíkem a volkem.

Děj se neodehrává ve skalní jeskyni, jak bychom si představovali chlév na okraji města Betléma, podle biblických zpráv, ale ve volně stojící otevřené chýši, která jako by se svou vzdušností vymykala světovému časoprostoru a přenášela nás do svatyně nebeské. Panna Maria po narození dítěte odpočívá na lůžku, ne však netečně a pasivně, ale bere narozené dítě do rukou, sklání se nad ním, laská se s ním a tiskne je k sobě. Je tak krásně vyjádřena její Mateřská láska a hluboký lidský cit. Ovšem nejen to. Středověký člověk hluboké víry vše nazírá i duchovně, mysticky. Panna Maria se v této vrcholně radostné chvíli svého života neusmívá, ale má ve tváři vážný výraz, jako by antitezi života a smrti, počátku a konce Kristova působení. Ježíšovy jesličky jsou často zobrazovány jako předobraz Kristovy pozdější oběti. Někde zkřížená dřeva naznačují Kalvárský kříž, zde jsou jesličky znázorněny jako oltář, na němž leží Kristovo tělo. Panna Maria na obraze Narození není skutečně Matka radostná, nýbrž bolestná, protože už zde si je vědoma svého poslání a budoucího utrpení sotva narozeného dítěte. Nerozlučné spojení Panny Marie s Ježíšem od chvíle zvěstování a panenského početí až po křížovou cestu, Golgotu a chvíli kdy opět bude držet v náručí a laskat mrtvé tělo milovaného syna z ní činí aktivní účastnici na Kristově vykupitelském poslání a pozdější církev ji bude nazývat spoluvykupitelkou světa.

Znovu se zahleďme na Marii, matku laskající se s dítětem. Maria tiskne tvář k tváři dítěte a také je líbá nebo hodlá políbit na ústa a dítě při tom svou matku objímá. Opět zde nejde jen o projev mateřské něhy. Obraz líbání na ústa, právě tak jako líbání Ježíškových nohou a rukou, je náš omezený lidský způsob, jak naznačit duchovní spojení se Spasitelem.

Ve starozákonní Písni písní je polibek na ústa hned v úvodu chápán jako zrod lásky. Tak jako tam je opěvován vztah nevěsty k jejímu snoubenci, tak zde vidíme alegorii mystických svazků mezi Kristem a Marií. Marii samu pak můžeme nazírat dvojím způsobem, jako matku a zároveň nevěstu. Podobně se pak označuje Církev jako nevěsta Kristova a jindy je zase Panna Maria chápána jako Matka církve. V Mariině postavě na obraze Narození od Mistra Vyšebrodského se tak prolíná několik různých představ: představa Matky radostné i bolestné, Matky Církve a zároveň Nevěsty Kristovy. Je to doklad hlubokého náboženského cítění tehdejší doby.

Opět se díváme na Pannu Marii s Ježíškem a vidíme ji jako ochránkyni Božského dítěte. Levou rukou objímá dítě a halí je ve svůj plášť, zatímco druhou rukou drží jeho levou ručku mezi rozevřeným palcem a ukazováčkem. Děťátko vystrkuje jednu nožičku z plének dopředu, jako by bylo neposedné, při tom však má být naznačena Ježíšova důvěrná blízkost také k nám ostatním lidem.

Zbývá konečně upozornit ještě na jednu myšlenku v obraze. Dítě je zde zobrazeno téměř zcela nahé. To ovšem není samoúčelné. Má to ukázat na Kristovo lidství a připomenout nám, že Syn Boží se stal člověkem.

Lůžko, na kterém Marie s Ježíškem leží, je pokryto nákladnou a drahou pokrývkou, která je symbolem Marie jako královny nebes. Na byzantských ikonách byla vždy tato pokrývka znázorněna červeně. Jen císařové, nikdo jiný, se rodili do „purpuru." Ježíš Kristus je Králem nebe i země, je Pán pánů a Král králů.

Na druhé scéně v popředí obrazu připravuje svatý Josef s porodní asistentkou lázeň pro nově narozené dítě. Postava svatého Josefa nemůže ve scéně Narození chybět. Evangelia v Novém zákoně nám o něm mnoho nevypovídají, blíže si jeho osoby všímá mimobiblické apokryfní Protoevangelium Jakubovo. Tam Josef před narozením Ježíše hledá pro Marii porodní asistentku, ta však přichází, když dítě je už na světě. Narodilo se, aniž porušilo Mariino panenství. Tento zázrak pak sděluje své další kolegyni. Církevní otcové říkají, že Ježíš vyšel z mateřského lůna podobně, jako když paprsek slunce projde skleněnou deskou. Lidová tradice vyzpívaná v řadě koled do scény narození zařazuje mnoho pozemských prvků. Josef i dvě asistentky vaří kaši pro dítě, chystají koupel, šijí a suší plenky, připravují pokrm pro Marii, krmí osla a volka a tak dále. Na našem obraze Josef velmi aktivně pomáhá připravovat lázeň. Klečí na zemi a pravou rukou zdviženou do výše hlavy nalévá ze džbánu do ozdobné vaničky vodu, kterou zkouší asistentka rukou. Tato praktická koupel novorozeněte má však ještě hlubší smysl. Lázeň nenaznačuje pouze Kristovu lidskou přirozenost a potřeby malého dítěte, ale můžeme ji chápat také jako předobraz pozdějšího Ježíšova křtu v Jordáně. Tam na něj sestoupí Duch Svatý a Nebeský Otec o něm vydá svědectví: „To je můj milovaný Syn, v něm mám zalíbení." (Mat 3,17)

Třetí scéna v pozadí obrazu znázorňuje Zvěstování narození Spasitele - Krista pastýřům. Anděl Páně drží v ruce stuhu s nápisem: „Annuntio vobis gaudium magnum - Zvěstuji vám radost velikou: Dnes se vám narodil Spasitel - to je Kristus Pán!" (Luk 2, 10-11) Počet pastýřů, který v evangeliu není ve skutečnosti udán, je zde redukován pouze na jednoho, stádo ovcí i koz je početné. Scéna pastýřů s ovečkami dnes nechybí v žádném Betlému. Připomíná nám, jak první skupinka těch nejobyčejnějších lidí přijala Vykupitele, který přišel na svět. Kéž i my také tak dnes přijímáme Ježíše Krista jako svého Spasitele.

Nakonec v pravém dolním rohu obrazu vidíme klečícího donátora, kterého erb s pětilistou růží jednoznačně určuje jako příslušníka rodu Rožmberků. V ruce drží model kostela, s největší pravděpodobností klášterního chrámu ve Vyšším Brodě. Páska nad erbem nebyla nikdy popsána. Mohli bychom si tedy v postavě klečící u Ježíšových jesliček představit každý sám sebe. Pojďme a pokloňme se Pánu i pro nás narozenému!

Podle wikipedie a
podle knihy Jaroslava Pešiny:
Mistr vyšebrodského cyklu
Vydal Odeon Praha 1982

Obrázek na titulní straně:
Narození Ježíše Krista
z Vyšebrodského cyklu.
Namalováno v letech 1345 - 1350,
nyní zapůjčeno do Národní galerie v Praze

Vánoční noc

Zpívala Synu Matička,
chtíc, aby spal;
byla to píseň sladičká,
Pán naslouchal:
Ježíšku, milé Děťátko,
sen libý sni,
přikvapí na tě zakrátko
řad těžkých dní.

Uhlídej ve snách rajský kraj,
hlas Otcův slyš,
všecko to blaho, celý ráj –
zjev nebes říš;
na zemi tebe nečeká,
než trudů tíž,
není ta chvíle daleká,
kdy vezmeš kříž.

Uhlídej tam, jak z růžoví
kruh andílků,
uplétá vínek nachový
ti na čílku:
brzo tě jme jak lítá saň
dav katanů,
korunu z hloží na tvou skráň
dá v pohanu.

Ve snách tě šarlat přioděj,
v němž zlato tkví,
jablko zlaté v ručkách měj,
znak království;
brzo ti připne hrubý plášť
lid rouhavý,
třtinu ti vetchou slepá zášť
v dlaň postaví.

Přitul se ve snu k Mateři
jak drahý Syn,
hlavinku s hebkou kadeří
slož v její klín;
brzo ty Matku opustíš
a lidmi klet,
položíš hlavu na svůj kříž,
bys spasil svět.

Parafráze písně Chtíc aby spal
Adama Michny z Otradovic
Česká Mariánská Muzika z roku 1647

Maria!
Ukaž nám svoje Děťátko
rozmilé, překrásné.
Ježíška, malé poupátko,
v loktech Tvých přešťastné.
Ať mile na nás pohlédne,
pohledem milosti,
duši nám k sobě pozvedne
ku věčné radosti.

Do náruče Matky Boží
Vás i Vaše blízké svěřují
a Ježíšovo požehnání
pro celý rok 2023 vyprošují
český a slovenský misionář z Chicaga

Mons. Dušan Hladík
Fr. Stanislav Bindas

LITURGICKÁ ČTENÍ

4.neděle adventní - 18.prosince 2022

1. ČTENÍ - Iz 7, 10-14
Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Hospodin promluvil k Achazovi skrze proroka Izaiáše: „Vyžádej si znamení od Hospodina, svého Boha, ať hluboko v podsvětí, či nahoře na výšinách!" Achaz však řekl: „Nebudu žádat, nebudu pokoušet Hospodina." Tu pravil Izaiáš: „Slyšte tedy, Davidův dome! Nestačí vám omrzovat lidi, že omrzujete i mého Boha? Proto vám dá znamení sám Pán: Hle, panna počne a porodí syna a dá mu jméno Emanuel to je 'Bůh s námi'."

2. ČTENÍ - Řím 1, 1-7
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Římanům.

Pavel, služebník Ježíše Krista, povolaný za apoštola, určený k hlásání radostné zvěsti. Bůh ji už předem slíbil ústy svých proroků ve svatém Písmě o svém Synu. Ten pochází jako člověk z rodu Davidova, duchem svatosti se prokázal jako mocný Boží Syn tím, že vstal z mrtvých: Ježíš Kristus, náš Pán. Od něho jsme dostali milost i apoštolské poslání, abychom na oslavu jeho jména přivedli k ochotnému přijetí víry všecky národy. K nim patříte i vy, protože si vás Ježíš Kristus povolal. Všem v Římě, které Bůh miluje a které povolal do stavu svatých: milost vám a pokoj od Boha, našeho Otce, a od Pána Ježíše Krista.

EVANGELIUM - Mt 1,18-24
Slova svatého evangelia podle Matouše.

S narozením Ježíše Krista to bylo takto: Jeho matka Maria byla zasnoubena s Josefem. Ale dříve než spolu začali bydlet, ukázalo se, že počala z Ducha svatého. Protože její muž Josef byl spravedlivý a nechtěl ji vydat pohaně, rozhodl se tajně se s ní rozejít. Když už to chtěl udělat, zjevil se mu ve snu anděl Páně a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se k sobě vzít svou manželku Marii. Vždyť dítě, které počala, je z Ducha svatého. Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů." To všechno se stalo, aby se naplnilo, co řekl Pán ústy proroků: 'Hle, panna počne a porodí syna a dají mu jméno Emanuel,' to znamená 'Bůh s námi'. Když se Josef probudil ze spánku, udělal, jak mu anděl Páně přikázal: vzal svou ženu k sobě.

Slavnost narození Páně 25.prosince 2022

Boží hod vánoční - v noci

1.ČTENÍ - Iz 9, 1-3. 5-6
Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vzchází světlo. Dáváš mnoho jásotu, zvětšuješ radost; veselí se před tebou, jako se jásá o žních, jako plesají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jho, které ho tížilo, hůl na jeho šíji a bodec jeho otrokáře jsi zlomil jako za midjanských dnů. Hle, dítě se nám narodilo, syn je nám dán, vládu má na svém rameni a dostal jméno podivuhodný rádce, mocný Bůh, věčný otec, kníže pokoje. Jeho vladařství vzroste a pokoje nebude konce; bude vládnout na Davidově trůně a v jeho království, aby je upevnil a utvrdil právem a spravedlností od tohoto času až navěky! Způsobí to horlivost Hospodina zástupů.

2. ČTENÍ - Tit 2, 11-14
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Titovi.

Projevila se Boží dobrota, která přináší spásu všem lidem. Vede nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života i světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvážně, spravedlivě a zbožně a přitom očekávali v blažené naději slavný příchod našeho velikého Boha a spasitele Krista Ježíše. On vydal sám sebe za nás, vykoupil nás z každé špatnosti a očistil si nás, abychom byli jeho vlastním lidem, horlivým v konání dobrých skutků.

EVANGELIUM - Lk 2, 1-14
Slova svatého evangelia podle Lukáše.

V těch dnech vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se v celé říši provedlo sčítání lidu. To bylo první sčítání a konalo se, když byl v Sýrii místodržitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se dali zapsat, každý do svého města. Také Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje Betlém, protože byl z rodu a kmene Davidova, aby se dal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v požehnaném stavu. Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo. V té krajině nocovali pod širým nebem pastýři a střídali se na hlídce u svého stáda. Najednou u nich stál anděl Páně a sláva Páně se kolem nich rozzářila a padla na ně veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechen lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel - to je Kristus Pán. To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plének a položené v jeslích." A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má Bůh zalíbení."

Boží hod vánoční - za svítání

1. ČTENÍ - Iz 62,11-12
Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Hospodin ohlašuje až do končin země: „Řekněte siónské dceři: Hle, přichází tvá spása, u sebe má svou mzdu, před sebou má svůj zisk. Nazvou je: ‚Svatý lid, vykoupení od Hospodina.' Ty pak dostaneš jméno ‚Vytoužené, neopuštěné město'."

2. ČTENÍ - Tit 3, 4-7
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Titovi.

Projevila se dobrota Boha, našeho spasitele, a jeho láska k lidem: ne snad proto, že my jsme vykonali něco dobrého, ale ze svého milosrdenství nás spasil v koupeli znovuzrození a obnovení Duchem svatým. Toho na nás vylil v hojnosti skrze našeho spasitele Ježíše Krista, abychom - ospravedlněni jeho milostí - dostali jako dědictví vytoužený věčný život.

EVANGELIUM - Lk 2, 15-20
Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Když andělé odešli od pastýřů do nebe, řekli si pastýři mezi sebou: „Pojďme tedy do Betléma podívat se na to, co se tam stalo, jak nám Pán oznámil!" Pospíchali tam a nalezli Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno. Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.

Svátek Svaté rodiny - 30.prosince 2022

1. ČTENÍ - Sir 3, 3-7. 14-17a (řec. 2-6. 12-14)
Čtení z knihy Sirachovcovy.

Pán chtěl, aby otec byl od dětí ctěn, a potvrdil právo matky u potomstva. Kdo ctí otce, usmiřuje své hříchy, kdo si váží matky, jako by sbíral poklady. Kdo ctí otce, dočká se radosti na vlastních dětech a bude vyslyšen, když se modlí. Kdo cti otce, bude dlouho žít, kdo poslouchá otce, občerstvuje svou matku. Synu, ujmi se svého otce, když zestárne, a netrap ho, dokud je živ. Slábne-li mu rozum, ber na něj ohled a nepohrdej jím, když ty jsi v plné síle. Nezapomene se ti, žes měl soucit s otcem, započítá se ti jako náhrada za tvé hříchy.

2. ČTENÍ - Kol 3, 12-21
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Kolosanům.

Bratři! Jako od Boha vyvolení, svatí a milovaní projevujte navenek milosrdné srdce, dobrotu, pokoru, mírnost a trpělivost. Snášejte se a navzájem si odpouštějte, má-li kdo něco proti druhému. Pán odpustil vám, proto odpouštějte i vy. A nadto nade všechno mějte lásku, neboť ona je svorník dokonalostí. Ať ve vašem srdci vládne Kristův pokoj: k němu jste byli povoláni v jednom těle. Buďte za to vděční. Kristova nauka ať je u vás ve své plné síle: moudře se navzájem poučujte a napomínejte. S vděčností zpívejte Bohu z celého srdce žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Cokoli mluvíte nebo konáte, všecko dělejte ve jménu Pána Ježíše a skrze něho děkujte Bohu Otci. Vy ženy, buďte svému muži podřízeny, jak se to sluší na křesťanky. Vy muži, mějte svou ženu rádi a nechovejte se k ní mrzoutsky. Vy děti, ve všem svoje rodiče poslouchejte, jak se to patří u křesťanů. Vy otcové, nedrážděte svoje děti, aby neztrácely odvahu.

EVANGELIUM - Mt 2, 13-15. 19-23
Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když mudrci odešli, zjevil se Josefovi ve snu anděl Páně a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku, uteč do Egypta a zůstaň tam, dokud ti neřeknu. Herodes totiž bude po dítěti pátrat, aby ho zahubil.“ Vstal tedy, vzal v noci dítě i jeho matku, odebral se do Egypta a byl tam až do Herodovy smrti. Tak se splnilo, co řekl Pán ústy proroka: 'Z Egypta jsem povolal svého syna.' Když Herodes zemřel, zjevil se v Egyptě Josefovi ve snu anděl Páně a řekl: „Vstaň, vezmi dítě i jeho matku a jdi do izraelské země, protože ti, kdo ukládali dítěti o život, už zemřeli.“ Vstal tedy, vzal dítě i jeho matku a odebral se do izraelské země. Ale když uslyšel, že je v Judsku místo svého otce Heroda králem Archelaus, bál se tam jít a podle pokynu ve snu se odebral na území galilejské. Šel tedy a usadil se v městě, které se jmenuje Nazaret, aby se splnilo, co je řečeno ústy proroků: 'Bude nazýván Nazaretský.'

Matky Boží, Panny Marie - 1.ledna 2023

1. ČTENÍ - Nm 6, 22-27
Čtení ze čtvrté knihy Mojžíšovy.

Hospodin řekl Mojžíšovi: „Řekni Árónovi a jeho synům: Tak budete žehnat izraelským synům; budete jim říkat: 'Ať tobě Hospodin požehná a ochraňuje tě! Ať tobě Hospodin ukáže svou jasnou tvář a je ti milostivý! Ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a dopřeje ti pokoje!' Budou vzývat moje jméno nad izraelskými syny a já jim požehnám.“

2. ČTENÍ - Gal 4, 4-7
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Galaťanům.

Bratři! Když se naplnil čas, poslal Bůh svého Syna, narozeného ze ženy, podrobeného Zákonu, aby vykoupil lidi, kteří podléhali Zákonu. Tak jsme byli přijati za syny. A protože jste synové, poslal nám Bůh do srdce Ducha svého Syna, Ducha, který volá: „Abba, Otče!“ Už tedy nejsi otrok, ale syn a jako syn také dědic skrze Boha.

EVANGELIUM - Lk 2, 16-21
Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Pastýři pospíchali do Betléma a nalezli Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno. Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom. Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno. Když uplynulo osm dní a dítě mělo být obřezáno, dali mu jméno Ježíš, jak ho nazval anděl, než bylo počato v mateřském lůně.

Slavnost Zjevení Páně - 8.ledna 2023

1. ČTENÍ - Iz 60, 1-6
Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Vstaň, rozsviť se Jeruzaléme, neboť vzešlo tvé světlo a Hospodinova velebnost září nad tebou! Hle, tma zahaluje zemi a temnota národy, nad tebou však zazáří Hospodin, jeho velebnost se zjevuje nad tebou. Národy budou kráčet v tvém světle a králové v tvé vycházející záři. Rozhlédni se kolem a podívej se: ti všichni se shromáždili, přišli k tobě. Zdaleka přicházejí tvoji synové, na zádech jsou přinášeny tvoje dcerky. Spatříš to a zazáříš, radostí se zachvěje a rozšíří tvé srdce, neboť tě zalije bohatství moře, přinesou ti statky národů. Záplava velbloudů tě přikryje, dromedáři z Midjanu a Efy, přijdou všichni ze Sáby, přinesou zlato a kadidlo, rozhlásí Hospodinovu slávu.

2. ČTENÍ - Ef 3, 2-3a. 5-6
Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

Bratři! Slyšeli jste, že Bůh mě pověřil pracovat pro vás na díle milosti. Ve zjevení mi totiž bylo oznámeno to tajemství. V dřívějších dobách to lidé tak nevěděli, ale nyní to bylo odhaleno z osvícení Ducha jeho svatým apoštolům a kazatelům mluvícím pod vlivem vnuknutí: že totiž také pohané mají stejná dědická práva, že jsou údy téhož těla a že stejně i jim platí ona zaslíbení skrze Ježíše Krista, když uvěří kázání evangelia.

EVANGELIUM - Mt 2, 1-12
Slova svatého evangelia podle Matouše.

Když se Ježíš narodil v Betlémě v Judsku za času krále Heroda, přišli do Jeruzaléma mudrci od východu a ptali se: „Kde je ten narozený židovský král? Uviděli jsme jeho hvězdu na východě, a proto jsme se mu přišli poklonit.“ Když to uslyšel král Herodes, ulekl se a s ním celý Jeruzalém. Svolal všechny velekněze a učitele Zákona z lidu a vyptával se jich, kde se má Mesiáš narodit. Řekli mu: „V Betlémě v Judsku, neboť tak je psáno u proroka: ´A ty, Betléme v judské zemi, nejsi vůbec nejmenší mezi judskými předními městy, protože z tebe vyjde vládce, který bude panovat mému izraelskému lidu´.“ Tehdy si Herodes tajně zavolal mudrce a zevrubně se jich vyptal na dobu, kdy se ta hvězda objevila, poslal je do Betléma a řekl: „Jděte a důkladně se na to dítě vyptejte. Až ho najdete, oznamte mi to, abych se mu i já přišel poklonit.“ Když krále vyslechli, vydali se na cestu. A hle - hvězda, kterou viděli na východě, šla před nimi, až se zastavila nad místem, kde bylo dítě. Jakmile uviděli hvězdu, zaradovali se nevýslovnou radostí. Vstoupili do domu a spatřili dítě s jeho matkou Marií, padli na zem a klaněli se mu. Otevřeli své pokladnice a obětovali mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. Ve snu dostali pokyn, aby se k Herodovi už nevraceli, proto se vrátili jinou cestou do své země.

ZPRÁVY Z VLASTI

Zprávy od 1. do 25. listopadu 2022

Politické události

Prezident Zeman naposledy předal státní vyznamenání, ocenil 78 osobností

Přínos téměř osmi desítek osobností v pátek 28. října vyzdvihl prezident Miloš Zeman při předávání státních vyznamenání. Vedle příslušníků odbojové organizace Tři králové nebo studentů popravených 17. listopadu 1939 se ve výčtu oceněných objevila i jména ukrajinského prezidenta Volodymyra Zelenského, bývalého profesionálního tenisty Ivana Lendla či zesnulých zpěváků Hany Zagorové a Miroslava Žbirky.

Zeman ve Vladislavském sále Pražského hradu nejvyšším Řádem bílého lva poctil členy zpravodajsko-sabotážní odbojové skupiny Tři králové Josefa Balabána, Josefa Mašína a Václava Morávka. Stejné ocenění, rovněž in memoriam, připadlo i leteckému akrobatovi Josefu Hubáčkovi či pilotovi z druhé světové války Josefu Stehlíkovi. Stejný řád udělil Zeman také ukrajinskému prezidentovi Volodymyru Zelenskému. „Za statečnost a odvahu, se kterou odmítl americký návrh na poskytnutí bezpečného útočiště," vysvětlil Zeman v projevu.

Řád Tomáše Garrigua Masaryka posmrtně připadl slovenskému spisovateli Ladislavu Mňačkovi, in memoriam také ředitelce Výboru dobré vůle Mileně Černé, osobně ho převzala ředitelka potravinové banky pro Prahu a Středočeský kraj Věra Doušová.

Medaili za hrdinství udělil prezident Zeman celkem 21 osobám, byli mezi nimi ti, kdo likvidovali následky tornáda na Jižní Moravě i hasiči, kteří hasili požár v Českém Švýcarsku i zachránci lidských životů.

Více než čtyřiceti osobnostem z řad umělců, sportovců, vědců, ale i lékařů přiřkl Zeman medaili Za zásluhy. V této kategorii se tradičně objevili lidé z jeho bezprostředního okolí: například teplický podnikatel Jaroslav Třešňák, který sponzoroval prezidentovu volební kampaň, nebo lékař Boris Šťastný z firmy Senior Home Group, která pečuje o jeho zdraví v Lánech.

Ze zástupců katolické církve ocenil prezident Pátera Justina Jana Berku, převora cisterciáckého kláštera ve Vyšším Brodě. Pátera Ing. Miloslava Fialu, římskokatolického kněze a premonstráta, tiskového mluvčího Československé a České biskupské konference a redaktora náboženských pořadů. Řádovou sestru Angeliku Ivanu Pintířovou z kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského, zdravotnici, ošetřovatelku a pedagožku, která v době nemoci v posledních dnech před smrtí pečovala o prezidenta Václava Havla.

Ze známých umělců byl oceněn i Jan Slabák, trumpetista, pedagog a kapelník, zakladatel dechové kapely Moravanka.

Z oceněných zahraničních osobností se velmi často mluvilo o zesnulé Ivaně Trumpové, česko-americké podnikatelce, dřívější lyžařce a modelce a bývalé manželce amerického prezidenta Donalda Trumpa. Vyznamenání obdržela in memoriam a na slavnostním předávání ji reprezentovaly její děti Donald Trump Jr. a Ivanka Trumpová, které přiletěly do Prahy.

Zeman letos rozdal nejvíc vyznamenání za desetileté funkční období. Rekordní byl rok 1998, kdy jich Václav Havel udělil 89.

Šéfem Senátu zůstává Vystrčil, důvěru vnímá jako závazek

Státní hymna zahájila první schůzi horní komory Parlamentu v pozměněném složení. Povede ji už potřetí za sebou Miloš Vystrčil (ODS), ve středu 2. listopadu ho podpořilo 73 zákonodárců z 80. Místopředsedy se stali Tomáš Czernin (TOP 09), Jiří Drahoš (STAN), Jiří Oberfalzer (ODS) a Jitka Seitlová (KDU-ČSL). Neměli žádné protikandidáty.

„Budu dělat všechno pro to, aby Senát byl nadále důstojnou institucí, která hájí lidská práva a svobody a je pojistkou české demokracie a našeho parlamentního zřízení," slíbil Vystrčil, kterého nominoval klub ODS a TOP 09, se 36 členy nejsilnější frakce.

V dalším dvouletém období by staronový šéf rád prohloubil spolupráci s vedením Sněmovny a vládou, především v oblasti zahraniční politiky. Za důležité téma považuje také dezinformace, mimo jiné v souvislosti s ruskou snahou vést s Českou republikou ekonomický a hybridní boj kvůli podpoře Ukrajiny. Poukázal, kolik lidí falešným a záměrně šířeným informacím podléhá.

Vystrčil se v politice pohybuje od počátku 90. let. Zastával mimo jiné funkci starosty Telče nebo hejtmana kraje Vysočina. Do Senátu se poprvé dostal v roce 2010 za Jihlavu. V jeho čele stanul v únoru 2020 po náhlém úmrtí Jaroslava Kubery (ODS) a v listopadu téhož roku post obhájil.

Z místopředsedů jsou nováčky pouze dva z nich: Czernin a Drahoš. Oberfalzer se funkce ujal už potřetí, Seitlová podruhé. Nejvíce hlasů dostal stejně jako před dvěma lety právě Oberfalzer, 69 z 80 odevzdaných. Drahoš jich obdržel 67, Czernin 64 a Seitlová 63.

Na Hrad chce 21 kandidátů. Podpisy dodali Pavel, Hilšer či Středula

O post prezidenta usiluje 21 kandidátů. Tolik listin evidovalo Ministerstvo vnitra v úterý 8. listopadu, kdy bylo ještě možné se přihlásit. Zájem tak zatím více než dvakrát přesáhl finální čísla při předchozích volbách 2013 a 2018 s devíti uchazeči. Všechna jména zatím nejsou známá, vnitro je představí až po kontrole náležitostí 24. listopadu, po níž některá mohou vypadnout a počet se sníží. Na poslední chvíli doložili podporu zákonodárců či občanů šéf odborů Josef Středula nebo podnikatelé Karel Janeček a Karel Diviš.

Všichni tři podle průzkumů patří spíše k outsiderům, podobně jako Marek Hilšer, který jen o den dříve v pražské v The Chemistry Gallery ohlásil podpisy 14 senátorů, mezi nimi i finalisty minulého prezidentského klání Jiřího Drahoše. Na kolegy z horní komory spoléhal od začátku i proto, že republiku objížděl s jediným stánkem, u kterého vystupoval osobně. „Kampaň vedu skrze komunikaci a přímý kontakt s lidmi, i když je to z hlediska počtu podpisů méně efektivní. Voliči si tak o mně mohou u-

dělat lepší představu," uvedl.

Naopak podle šetření patří mezi favority Petr Pavel, jenž si dal s listinami také načas a až v pondělí 7. listopadu v Buštěhradě oznámil 81 000 podpisů občanů. Se sběrem mu pomohlo 700 dobrovolníků. „V kampani hodlám pokračovat, budeme jezdit po republice, účastnit se debat," prohlásil na tiskové konferenci. Dosud se ale objevil jen v Broumovských diskusích, kde čelil dotazům především na svou minulosti před rokem 1989.

Agentura Median přisuzuje Pavlovi 22,5 procenta, Andreje Babiše (ANO) staví s 22 procenty na druhé místo. Ten v debatách zatím nevystoupil, pozvání odmítl z důvodu cesty v rámci kampaně, jako první navštívil Teplicko. Respondenti se stále častěji přiklánějí k Danuši Nerudové, proti zářijovým 10 procentům si o 5 procent polepšila. Median ale upozorňuje, že čtvrtina občanů se zatím pro konkrétního kandidáta nerozhodla.

Vybírat už jistě nebudou Alenu Vitáskovou, která na poslední chvíli odstoupila. První kolo prezidentských voleb se uskuteční 13. a 14. ledna, případné druhé o dva týdny později.

Ekonomika

Sněmovna schválila rozpočet na příští rok s rekordními příjmy i výdaji

Poslanci v úvodním čtení schválili základní rámec státního rozpočtu pro rok 2023. Návrh odhaduje historicky nejvyšší příjmy 1,93 bilionu korun a obdobně rekordní výdaje 2,22 bilionu. Výsledný deficit má činit 295 miliard korun, o 80 miliard méně než letos. Vláda označila za prioritu obranu, podporu obyvatel v souvislosti s růstem cen energií, investice do dopravní infrastruktury nebo vzdělávání. Opozice návrh kritizovala.

Pro schválení základních parametrů stačilo 84 koaličních hlasů, 49 opozičních bylo proti. Premiér Petr Fiala (ODS) označil s ohledem na dění na Ukrajině rozpočet za válečný a krizový. „Musí se popasovat s ryze válečnými výdaji, jako jsou dodatečné peníze na modernizaci naší armády či na diverzifikaci našeho energetického mixu a derusifikaci dodávek energií," dodal ministr financí Zbyněk Stanjura (ODS) při jednání ve středu 26. října.

Plánované výdaje o 170 miliard překonají ty letošní. Stanjura je zdůvodnil aktuální inflací, vyššími důchody a sociálními dávkami, především ale kompenzacemi dopadu zvyšujících se cen elektřiny a plynu. Na ně vláda vyhradila zhruba 200 miliard korun, z toho polovina zamíří jen na zastropování nákladů energií.

Rekordní mají být také příjmy, proti letošnímu roku se zvýší o 250 miliard. Počítá se i se zdaněním neočekávaných zisků velkých těžebních a energetických firem. O tom však budou poslanci teprve hlasovat, což kritizovala bývalá ministryně financí Alena Schillerová (ANO): „Je to naprosto bezprecedentní narušení zavedených standardů rozpočtovacího procesu." Předseda opoziční SPD Tomio Okamura návrh rovnou nazval paskvilem a slepou střelou od boku, naopak ho bránili ministr vnitra Vít Rakušan (STAN) či ministr dopravy Martin Kupka (ODS).

Poslanci přehlasovali veto prezidenta Miloše Zemana. Vracíme se ještě k pozměněnému Státnímu rozpočtu na letošní rok 2022. Ten dál počítá se schodkem 375 miliard korun. Novelu v úterý 15. listopadu podpořilo 103 koaličních zákonodárců, opoziční hnutí ANO a SPD byla proti či se někteří jejich poslanci zdrželi. Zeman návrh odmítl 3. listopadu, kritizoval nižší příjmy. Vládla rozpočet upravila kvůli vysoké inflaci nebo válečnému konfliktu na Ukrajině.

Vláda zpřesnila zastropování cen energií pro střední firmy či instituce

Ministři schválili novelu o cenách elektřiny a plynu. „Udělali jsme důležitý krok, abychom společně zvládli nadcházející zimu," oznámil premiér Petr Fiala (ODS) po zasedání ve středu 2. listopadu. Úprava cenového stropu energií v mimořádné tržní situaci se týká především některých státních, obecních a krajských podniků, které dosavadní znění nezahrnovalo. „Nejde o zásadní změny, ale o upřesnění a lepší identifikaci právních forem, které budou mít zastropované energie," dodal Fiala na tiskové konferenci. Změna se týká škol, nemocnic, malých a středních podniků, mezi nimi například pekáren či skláren, provozovatelů sportovních zařízení a přepravců včetně městské hromadné nebo vlakové dopravy. Kabinet už před tím schválil zastropování cen energií pro domácnosti.

Poslanci schválili daň z neočekávaných zisků, pro hlasovalo i ANO

Šest největších bank, energetické, petrolejářské a těžební firmy čeká od příštího roku 60% daň z neočekávaných zisků. Balíček s tímto pozměňovacím návrhem schválila Sněmovna na mimořádné schůzi v pátek 4. listopadu. Vláda s novou daní počítá od 1. ledna pro období 2023 až 2025 a příjmy z ní by měly pokrýt mimořádné výdaje, třeba ty na zastropování cen elektřiny.

Pro návrh ministra financí Zbyňka Stanjury (ODS) hlasovalo ze 158 přihlášených 106 poslanců, včetně opozičního hnutí ANO. „Sama balíček podpořím, neumím si představit, že bych nepodpořila navýšení limitu povinného plátcovství DPH na dva miliony a zrychlené odpisy. Všechno toto jsme tvrdě odpracovali za naší vlády a mého vedení na Ministerstvu financí," vysvětlila předsedkyně poslaneckého klubu Alena Schillerová.

Z ANO však také pocházely jediné dva hlasy proti. „Jsou to starostové, místostarostové a komunální politici," poznamenala Schillerová, podle níž nesouhlasili s tím, aby na novelu doplatily kraje, města a obce. „Jediný, komu tady bereme peníze, jsou banky. Vybrané peníze půjdou na valorizaci důchodů," oponoval Jakub Michálek, šéf poslanců Pirátů. Opozice se dále bojí, že firmy novou daň promítnou v cenách, a zaplatí ji tak spotřebitelé. Vypočítávat se bude z nadměrného zisku způsobeného energetickou krizí.

Kurzovní lístek 22. 11. 2022 (středa)

EUR, 1 24,350
Kanada, 1 17,691
USA, 1 23,703

Kultura

Pocta Martě Kubišové: k životnímu jubileu vychází pamětní bankovka

Její píseň Modlitba pro Martu neodmyslitelně patří k sametové revoluci. Atmosféru tohoto zlomového období vy-

stihuje pamětní bankovka, která vychází symbolicky v počtu 1989 kusů. Vzniká u mimořádné příležitosti: legenda české hudby Marta Kubišová slaví 80. narozeniny.

Lícové straně dominuje zpěvaččin portrét, který ztvárnil akademický malíř Jiří Peca. Rub zachycuje období sametové revoluce včetně úryvku Modlitby: „Ať mír dál zůstává s touto krajinou." Bankovka v tónech trikolóry se vyvíjela od konce minulého roku do letošního října a Kubišová výrobě ve Státní tiskárně cenin přihlížela. Grafického návrhu se ujal František Dvořák a zpracování v ceninovém designu Martin Šindelář.

Kubišová se tak ocitla ve velmi vybrané společnosti, výroční bankovka dosud podobně zachytila jen prvního polistopadového prezidenta Václava Havla, zpěváka Karla Gotta a hokejistu Jaromíra Jágra. „Jsem na to nesmírně hrdá, ale nemyslím si, že si to zasloužím," prohlásila Kubišová na tiskové konferenci, která se konala 1. listopadu, přesně v den jubilea.

Čtyřnásobná držitelka Zlatého slavíka se proslavila mimo zmíněné Modlitby pro Martu působením v Golden Kids či písněmi Nechte zvony znít nebo Depeše. Její kariéru ale násilně přerušil minulý režim, kdy jí komunisté zakázali vystupovat. Čelila i dalším nátlakům, jimž se nepodvolila a stala se symbolem změn v roce 1989. „Má nezaměnitelný hlas a výraz, který odráží její duši. A tou svou člověčinou a normálností vždycky všechny odzbrojila," řekl pro iDnes.cz Milan Hein, ředitel divadla Ungelt, ve kterém Kubišová 20 let působila.

Legendární zpěvačce se kromě bankovky dostalo i dalšího uznání. Podle jejích slov už jen chybí, aby po ní pojmenovali park. A taková nabídka nakonec přišla. „Souhlasila jsem, ale nakonec se ukázalo, že by to šlo pouze v případě, že bych byla mrtvá," usmála se Kubišová.

Stručně z Českého slavíka: trofeje pro Bílou, Ztraceného a Kabát

Hudební anketa Český slavík oslavila šedesát let, jubilejní ročník v pražském Foru Karlín ovládli Marek Ztracený, Lucie Bílá a kapela Kabát. Zatímco Ztracený první místo obhájil, Bílá se na něj vrátila, když vystřídala letos druhou Ewu Farnou. Obdobně se po roce vyměnily skupiny Kabát a Mirai. Podle pořadatelů přišly rekordní dva miliony hlasů, Bílé vynesly i Absolutního slavíka. Do síně slávy vstoupil zpěvák a divadelník Jiří Suchý, slavnostní večer připomněl také nedávno zesnulou Hanu Zagorovou.

Sport

Stručně ze sportu: stříbro pro florbalisty, konec tenistek v semifinále

Čeští florbalisté na mistrovství světa po šestnácti letech znovu postoupili do finále, ale opět podlehli Švédsku, tentokrát 3:9. Tým se ukázal především v semifinále, kdy porazil domácí Švýcarsko vysoko 11:3. Turnaj se konal od 5. do 13. listopadu.

České tenistky skončily na Poháru Billie Jean Kingové v semifinále. Po dvou výhrách ve skupině nad Polkami a Američankami 2:1 podlehly Švýcarkám, pozdějším celkovým vítězkám. Karolína Muchová nejprve prohrála s Viktorijí Golubicovou 4:6, 4:6, následně Karolína Plíšková nestačila na Belindu Bencicovou 2:6 a 6:7. Závěrečný turnaj se hrál v Glasgow od 8. do 13. listopadu.

Podle: https://carolina.fsv.cuni.cz/

Úmrtní oznámení

Odevzdal jsem svůj poslední křížek Pánu,
aby se proměnil v částečky nebeského prachu
ke spočinutí na těch, co spolu se mnou milovali
moudrost, vzdělání, dobro a krásu.

S bolestí v srdci oznamujeme všem přátelům, že nás opustil náš milovaný manžel, tatínek, dědeček, bratr, švagr a strýc, pan

Ing. Václav Hlaváč

Narodil se 31. března 1940
v Nehodívě u Klatov v jižních Čechách.
Zemřel ve věku 82 let 9. listopadu 2022
v Rousínově u Vyškova na Moravě.
Poslední rozloučení s ním se konalo v kostele sv. Václava
v Rousínově na Moravě 18. listopadu 2022
a potom byly jeho tělesné pozůstatky převezeny ke zpopelnění.

Děkujeme všem, kdo si na něho vzpomenou v modlitbě spolu s námi

manželka a dcery s rodinami

Mistr Václav Hlaváč byl rodem Jihočech, srdcem Evropan, duší milovník umění, které nemá hranic.
Aby porozuměl přírodě a všemu, co je její součástí, vystudoval všechny stupně lesnických škol včetně té nejvyšší. Studoval rybářství na Katedře rybářství a ochrany vod Mendlovy Univerzity v Brně. Vystudoval obor pedagogiky pro výuku na středních odborných školách. Jako pedagogický výtvarník se věnoval výuce bezpočtu žáků. Umělecké řemeslo získal autodidaktickou praxí v ateliérech výtvarných profesorů. Pracoval deset let na akademii výtvarných umění v Praze. Cestoval po celém světě a snažil se rychlým grafickým záznamem tužkou na papír postihnout atmosféru exotického prostoru. Ve svém ateliéru pak dál tyto podněty zpracovával. Vytvořil mnoho nádherných obrazů.
Ing. Hlaváč byl dlouholetým odběratelem Hlasů národa a v našem časopise také publikoval řadu článků o přírodě, myslivosti i umění. Na jeho obrazech jsme mohli obdivovat krásy přírody a různých zvířat, které zachytil, i scenérie ze všech možných koutů světa.
Kéž mu dá Pán Bůh věčné odpočinutí a světlo věčné ať mu svítí a Duch Svatý, který ho obdařil darem umění, ať ho uvede do krásy galerie nebeské v Božím království.

Pozůstalé rodině vyslovujeme touto cestou upřímnou soustrast.
Kéž Vás Pán Bůh potěší ve Vašem zármutku.
Na Vašeho drahého zesnulého budeme pamatovat v České misii v Chicagu obětí mše svaté a modlitbami.

Mons. Dušan Hladík, Redakce Hlasů národa a krajané z USA a Kanady

CÍRKEV DOMA A VE SVĚTĚ

Biskupové USA si do čela zvolili vojenského arcibiskupa

Novým předsedou amerických katolických biskupů se stal 70letý Timothy P. Broglio, který byl dosavadním sekretářem biskupské konference. Od roku 2008 také ve své zemi vykonává funkci tzv. vojenského arcibiskupa.

Broglio zvítězil nad devíti dalšími kandidáty v hlasování při podzimním zasedání biskupů USA v Baltimoru. Na další tři roky tak nahradí dosavadního předsedu konference, losangeleského arcibiskupa Josého Goméze. "Mám v úmyslu pokračovat v dobré práci, kterou započal arcibiskup Gomez," řekl Broglio na tiskové konferenci bezprostředně po svém zvolení. Stejně jako Gomez i Broglio zastával během svého dosavadního arcibiskupského působení konzervativní postoje, zejména také v otázce ochrany života nebo odmítání manželství osob stejného pohlaví.

Rodák z Clevelandu v Ohiu získal doktorát z kanonického práva na Gregoriánské univerzitě v Římě a v minulosti působil jako papežský nuncius v několika zemích. Patřil také k blízkým spolupracovníkům letos zemřelého kardinála Angela Sodana, vatikánského státního sekretáře v letech 1991-2006. Arcibiskupem ho jmenoval papež Jan Pavel II. v roce 2001.

Vyšla aktuální zpráva o nábožensky motivovaném násilí v loňském roce

Více než 500 případů trestných činů z nenávisti vůči křesťanům a křesťanským institucím v 19 evropských státech zdokumentovala rakouská organizace OIDAC za rok 2021. Vyplývá to z její dnes zveřejněné výroční zprávy. Podle ní byli v Evropě v období od ledna do prosince loňského roku zavražděni čtyři křesťané a odehrálo se 14 fyzických útoků. "Vzhledem k obecnému podhodnocování trestných činů z nenávisti lze ale předpokládat, že skutečný počet je mnohem vyšší," uvádí zpráva také.

Nejvíce případů bylo evidováno ve Francii a Německu, které ale také patří k nejlidnatějším evropským zemím s velmi pestrým etnickým i náboženským složením.

Kromě trestných činů z nenávisti, jako jsou vandalismus, krádeže nebo žhářství, zaznamenala OIDAC (Observatory On Intolerance And Discrimination Against Christians In Europa) také alarmující počet negativních stereotypů, ospravedlňování násilí nebo přímých urážek křesťanů či křesťanských vyznání ze strany veřejných činitelů, včetně politiků nebo novinářů. Konkrétně OIDAC upozorňuje na "znepokojivý trend, kdy se společnost zdá být lhostejná k hanlivým výrokům a zkreslování křesťanů, zejména ve srovnání s jinými náboženskými skupinami nebo skupinami s odlišnou identitou".

OIDAC varuje, že "rostoucí sekulární netolerance" má negativní dopad na náboženskou svobodu křesťanů. Jedním z hlavních projevů netolerance je skutečnost, že sami křesťané následně provádějí „autocenzuru" ve veřejné i v soukromé sféře, v médiích nebo na pracovišti. Cílem organizace je "analyzovat zdroje netolerance a diskriminace křesťanů a identifikovat příčiny netolerance v naší společnosti", vysvětlila výkonná ředitelka OIDAC Europe Madeleine Enzlbergerová. Zpráva se proto mimo jiné zabývá také diskriminací v podobě problematické legislativy na národní či mezinárodní úrovni nebo nedostatečnou kompetencí úřadů při řešení případů týkajících se náboženství a náboženské svobody.

"Tolerance a respekt by měly platit stejně pro všechny skupiny ve společnosti, které by měly být i stejně chráněny. Proto zdůrazňujeme význam náboženské svobody nejen pro křesťany na celém světě, ale i pro nevěřící," doplnila M. Enzlbergerová.

Kapitula Všech svatých při Pražském hradě má nového probošta

V úterý 1. listopadu 2022 proběhla v kapitulním kostele Všech svatých na Pražském hradě slavnostní poutní bohoslužba. Hlavním celebrantem byl pražský arcibiskup Mons. Jan Graubner, jenž požehnal obnovený interiér chrámu.

Slavnosti se zúčastnil také kardinál Dominik Duka, pražský pomocný biskup Zdenek Wasserbauer, generální vikář pražské arcidiecéze Mons. Jan Balík, velmistr řádu Křižovníků s červenou hvězdou Josef Šedivý, kolegium kanovníků kapituly Všech svatých a další duchovní. Na začátku bohoslužby přivítal všechny přítomné děkan kapituly Mons. Milan Hanuš a promluvil o průběhu a úspěšném dokončení oprav chrámového interiéru. V závěru pak Mons. Petr Piťha potvrdil ukončení svého působení v úřadu probošta kapituly a zároveň oznámil jméno nově zvoleného probošta, kterým se stal kanovník Mons. Jan Mráz, bývalý rektor Nepomucena v Římě a současný kancléř brněnského biskupství.

Královská kolegiátní kapitula Všech svatých na Hradě Pražském byla založena císařem Karlem IV. dne 1. prosince roku 1340 při tzv. královské kapli Všech svatých na Hradě Pražském. Tehdy mezi její členy patřili především klerikové z řad úředníků panovnické kanceláře. Velké vyznamenání se kapitule dostává od téhož panovníka až 3. dubna roku 1366, kdy císař Karel na pozdvižení cti a slávy vysokého učení pražského spojuje Pražskou univerzitu s kapitulou při kostele Všech svatých tím, že místa kapitulárů vyhrazuje právě univerzitním mistrům. Věhlas naší kapituly vzrostl v 16. století, kdy byly z rozhodnutí císaře Rudolfa II. do kapitulního chrámu 29. května roku 1588 přeneseny ostatky sv. Prokopa z tehdy pobořeného sázavského kláštera. Členové kapituly jsou tak zároveň ochránci jeho hrobu.

Papež František na apoštolské cestě do Bahrajanského království

39. apoštolská cesta papeže Františka se uskutečnila 3. až 6. listopadu do Bahrajanu. Je to ostrovní stát ležící v Arabském

zálivu mezi Saúdskou Arábií a Katarem a bývá nazýván "Království dvou moří", jak zní význam slova "Bahrajn" v arabském jazyce. Zemi obývá více než jeden a půl milionu lidí a tvoří ji souostroví 33 ostrovů. Převážnou většinu křesťanů v zemi, 15 % obyvatel, tvoří cizinci, kteří zde pobývají z pracovních důvodů. Celkem 70 % obyvatel tvoří muslimové. Počet katolíků je přibližně 161 000. František, je první papež, který navštívil tuto blízkovýchodní zemi Perského zálivu, která je kolébkou šíitského islámu.

Na letišti Awali papeže přivítal 3. listopadu odpoledne bahrajnský král Hamad bin Ísá Ál Chalífa, bahrajnský korunní princ a premiér Salmán al-Chalífa, tři další králové synové a jeden jeho vnuk. Po přijetí královské rodiny se uskutečnilo krátké setkání s velkým imámem káhirské univerzity Al-Azhar, Ahmadem al-Tajíbem. Na nádvoří "Sakhirského královského paláce" se pak konal uvítací ceremoniál a po něm setkání se státními představiteli, občanskou společností a diplomatickým sborem.

Cesta Papeže do Bahrajnu, proběhla v době, kterou otřásají různé konflikty, včetně toho na Ukrajině. Mír, který dnešní svět nutně potřebuje, byl jedním z ústředních témat této návštěvy, která se konala u příležitosti "Bahrajnského fóra pro dialog: Východ a Západ pro lidské soužití", setkání, jehož cílem je budovat mosty dialogu a šířit mezilidské bratrství. Papež František se 4. listopadu dopoledne zúčastnil závěrečné fáze tohoto fóra věnovaného dialogu o lidském soužití mezi Východem a Západem a přednesl zde rozsáhlý projev, který se nesl v duchu jeho encykliky Fratelli tutti ze 4. října 2020 a dotýkal se jednoty a rozdělení lidstva, role náboženství a modlitby v dnešním světě, náboženské svobody, vzdělávání, občanských svobod a postavení žen a dětí, úsilí o světový mír a především bratrskou láskou, kterou máme prokazovat zvláště těm neslabším.

Odpoledne se nejprve soukromě setkal papež František v Královském paláci Sakhir Royal Palace v Awali s velkým imámem univerzity al-Azhar.

Velký imám káhirské mešity al-Azhar a rektor stejnojmenné univerzity Ahmad Muhammad al-Tajíb je významnou osobností sunnitského právnictví, jejíž vliv je uznáván po celém světě. Po získání doktorátu z islámské filozofie na pařížské Sorbonně vyučoval v různých zemích, včetně Saúdské Arábie, Kataru a Spojených arabských emirátů, a působil jako děkan Fakulty islámských studií v egyptském Asuánu a Teologické fakulty Mezinárodní islámské univerzity v pákistánském Islámábádu. Tento bývalý velký muftí byl v březnu 2010 zvolen rektorem al-Azhar.

Velký imám se s papežem Františkem setkal v minulosti vícekrát. Historickým setkáním zůstává to z února 2019 v Abú Zabí, kde podepsali „Dokument o lidském bratrství pro světový mír a společné soužití“, jehož cílem je podpora dialogu mezi křesťany a muslimy. Toto společné prohlášení z Abú Zabí vyzývá všechny lidi, aby v sobě rozpoznali bratry, společně podporovali spravedlnost a mír a zaručili lidská práva a náboženskou svobodu. Velký imám a papež se naposledy setkali letos v září v Kazachstánu u příležitosti 7. kongresu představitelů světových a tradičních náboženství.

Po soukromé schůzce se papež a velký imám al-Azhar společně odebrali do mešity Královského paláce, vzdálené asi pět set metrů od papežské rezidence, na setkání s Muslimskou radou starších. Zde přednesl další rozsáhlý projev, kde hovořil o tom, že dialog mezi náboženstvími okysličuje společný život..., že mír nelze pouze hlásat, musí zapustit kořeny..., lidé jsou dvojího druhu: buď bratři ve víře, nebo bližní v lidskosti..., dále připomněl, že zlo ve světě plyne z odmítnutí Boha a modlitba a bratrství jsou naše skromné a účinné zbraně. Naším úkolem je hlásat Boha, který dává pokoj životu, a pokoj, který dává život lidem.

V katedrále Panny Marie arabské se pak na závěr svého pátečního programu papež František zúčastnil ekumenického setkání s modlitbou. Při tomto setkání přednesl svůj dnešní poslední projev se zamyšlením nad scénou seslání Ducha svatého, jak je popsaná ve Skutcích apoštolských. Papež zde zdůraznil dva prvky jednotu v rozmanitosti a svědectví života.

Jednota v rozmanitosti. O Letnicích byli učedníci "všichni pohromadě na jednom místě." Všimli jsme si, že Duch, který spočívá na každém z nich, si přesto vybírá okamžik, kdy jsou všichni pohromadě. Mohli by také uctívat Boha a konat dobro bližním odděleně, ale právě sblížení v jednotě otevírá dveře Božímu dílu dokořán. Křesťanský lid je povolán k tomu, aby se spojil, aby se Boží zázraky staly skutečností. To, že jsme zde v Bahrajnu jako malé Kristovo stádo, je rozptýlené na různých místech a v různých konfesích, potřebujeme jednotu a sdílení víry: tak jako na tomto souostroví nechybí pevné vazby mezi ostrovy, tak ať je tomu i mezi námi, abychom nebyli izolovaní, ale v bratrském společenství. (...)

Nezapomínejme však, že jednota, k níž směřujeme, spočívá v rozdílnosti. Zpráva o Letnicích upřesňuje, že každý slyšel apoštoly mluvit "svým jazykem." Duch nevytváří stejný jazyk pro všechny, ale umožňuje každému mluvit jazyky ostatních... Duch učí se setkávat s každým bratrem a sestrou ve víře jako s částí těla, k němuž patří. To je duch ekumenické cesty. (...)

Druhý prvek je svědectví života. O Letnicích se učedníci otevřou, vyjdou z večeřadla. Odtud půjdou do celého světa. Naše víra není ani tak řeč, kterou je třeba pronést slovy, ale svědectví, které je třeba ukázat skutky; víra není výsada, kterou je třeba si nárokovat, ale dar, který je třeba sdílet. Jak říká jeden starověký text, křesťané "nežijí ve zvláštních městech, nepoužívají nějaký zvláštní jazyk ani nepřijímají zvláštní způsob života, [...] každý cizí kraj je jejich vlastí [...]. Žijí na zemi, ale jejich občanství je v nebi. Dodržují stanovené zákony, ale svým způsobem života stojí nad zákony. Milují všechny" (Epištola Diognetovi, V). Milují všechny: to je křesťanské poznávací znamení, podstata svědectví. Pobyt zde v Bahrajnu umožnil mnohým z vás znovu objevit a praktikovat opravdovou prostotu lásky: mám na mysli pomoc poskytovanou bratřím a sestrám, kteří sem přijíždějí, křesťanskou přítomnost, která v každodenní pokoře svědčí o porozumění a trpělivosti, radosti a mírnosti, laskavosti a duchu dialogu. Jedním slovem: mír. (...)

V sobotu 5. listopadu dopoledne papež František sloužil mši svatou na bahrajnském národním stadionu. Zúčastnilo se jí asi třicet tisíc lidí. Zrcadlila se v nich skutečná katolicita církve, protože zastupovali sto jedenáct různých národností. Byli to

věřící ze čtyř zemí apoštolského vikariátu pro Severní Arábii – Bahrajnu, Kuvajtu, Kataru a Saúdské Arábie, ale také z dalších zemí Zálivu a jiných území. Papež František jim přinesl „náklonnost a blízkost univerzální církve", jak řekl, „Církev na vás hledí a objímá vás, miluje vás a povzbuzuje vás".

Mše svatá byla obětována za mír a spravedlnost a eucharistická slavnost probíhala v angličtině. Rovněž modlitba věřících vyjádřila bohaté jazykové spektrum katolíků, přítomných na Arabském poloostrově – od jazyka tagalog, kterým se mluví na Filipínách, přes svahilštinu po různé indické jazyky. Papež František v dnešním válečném světě vyzdvihl slova proroka Izaiáše: „Jeho vladařství vzroste a pokoje nebude konce" (9,6) a Ježíšovu výzvu k lásce vůči nepřátelům (Mt 5,44): „Ale já vám říkám: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují".

Papež se pak odpoledne na katolické střední škole Nejsvětějšího srdce v Awali sešel s mladými lidmi, vyslechl jejich osobní svědectví a přednesl k nim svůj projev. V podvečer se papež setkal ještě s místními biskupy, kněžími, zasvěcenými osobami a pastoračními pracovníky.

V neděli dopoledne 6. listopadu odletěl papež zpět do Říma.

Česká kolej Nepomucenum na audienci u papeže

Ve čtvrtek 10. listopadu krátce před polednem přijal papež František obyvatele Papežské koleje Nepomucenum při soukromé audienci. Setkání v Apoštolském paláci, které trvalo téměř půl hodiny, zahájil rektor koleje P. Roman Czudek krátkým pozdravem a předáním daru. Poté následovala promluva Svatého otce, ve které mimo jiné připomněl odkaz patrona koleje sv. Jana Nepomuckého.

„Jak vidíte, shromáždila se tu Vaše kolej – Vaše, protože nese v názvu ‚papežská'. Je pro nás malým zázrakem, že se tu s Vámi dnes můžeme setkat. Je to dar od Pána." Těmito slovy zahájil rektor Nepomucena P. Roman Czudek audienci, kterou papež František v Apoštolském paláci poskytl všem obyvatelům české koleje v Římě. V audienční síni se kromě českých bohoslovců, kněží a sester z Kongregace Milosrdných sester svatého Karla Boromejského shromáždili i zaměstnanci koleje a zahraniční studenti, kteří jsou již mnoho let také součástí nepomucenské komunity. P. Czudek ve svém pozdravu připomněl patrona koleje sv. Jana Nepomuckého, který je zároveň patronem mostů: „Vy jste pontifex, což znamená stavitel mostů. Chceme se učit od sv. Jana i od Vás, jak máme mosty stavět a udržovat je průchodné. Chtěli bychom Vám také poděkovat, že nás již od začátku Vašeho pontifikátu učíte, jak nezbytné jsou mosty vzájemných mezilidských vztahů, abychom mohli vidět v druhém člověku Boží tvář."

Po tomto úvodním představení koleje předal rektor Svatému otci společný dar v podobě ‚modlitebního kalendáře', ve kterém obyvatelé Nepomucena přislíbili papeži Františkovi modlitbu růžence. Od 11.11. do 1.1.2023 se za papeže bude každý den jeden z nich modlit růženec. Svatý otec dar přijal s úsměvem a na začátku své promluvy vyjádřil vděčnost: „Děkuji rektorovi za jeho úvodní slova a také za onu plánovanou modlitbu růžence: děkuji, protože mi to dává sílu!" Poté shromážděným věnoval k zamyšlení několik bodů, plynoucích ze svědectví sv. Jana Nepomuckého.

První téma, které se týkalo nepřizpůsobování se tomuto světu, papež propojil s historií Československé republiky i koleje Nepomucenum a vycházel přitom z odkazu sv. Jana: „Na tomto světci nás trvale oslovuje skutečnost, že byl zabit, protože chtěl zachovat věrnost zpovědnímu tajemství: to se nás dotýká. Odmítl krále svým ‚ne', aby potvrdil své přitakání Kristu a církvi, což nás přivádí k myšlence na to, co v dějinách za různých autoritativních a totalitárních režimů museli vytrpět mnozí kněží a biskupové. Ve vašich dějinách s tím máte zkušenosti… Chtěl bych dnes spolu s vámi uctít památku četných kněží a biskupů, zasvěcených mužů a žen, ale také mnoha laiků, kteří s Boží pomocí měli odvahu odporovat režimu svým ‚ne', aby si udrželi věrnost svému povolání a poslání. Je to zástup skrytých mučedníků, které neznáme. V pozadí vašich životů, vašich dějin jsou tito mučedníci…"

Svatý otec zmínil i téma svobody, která je prosta duchovního zesvětštění a je založena na vztahu ke Kristu a Duchu Svatému. Tato svoboda se podle papeže Františka vyznačuje i dobrým humorem, což doložil příkladem kardinála Tomáše Špidlíka: „Svoboda se ukazuje také smyslem pro humor, jaký projevoval kupříkladu otec Špidlík, jehož jsem velmi dobře a zblízka poznal a který po mnohá léta vykonával službu ve vaší koleji s oním smyslem pro humor, který se dokázal zasmát lecčemus, ale i sám sobě. Byl to velký člověk."

Ve své promluvě papež navázal i na úvodní slova rektora koleje o sv. Janu a stavění mostů: „Vhodným způsobem k uctění jeho památky je stavět mosty tam, kde vládnou rozpory, odstup a nepochopení, či se dokonce sami stávat mostem, pokorným a odvážným nástrojem setkávání a dialogu mezi různými lidmi a skupinami protichůdných názorů." V souvislosti s tím se pak obrátil na dámskou část shromážděných s povzbuzením a prosbou: „Lépe to však zastanou také ženy, že? Myslím ono stavění mostů – žena dokáže stavět mosty lépe než my muži. Vy je naučte, jak se staví mosty!" Svatý otec ovšem připomněl, že mosty se nedají stavět bez modlitby. Přímluvná modlitba, „klepáním na Kristovo srdce, je kladení základů k tomu, aby se dva odlehlé a znepřátelené břehy mohly navrátit ke sdílení. (…) Zde se dotýkáme ústředního bodu: Ježíš Kristus je most a pontifex (stavitel mostů)."

Na závěr své promluvy papež František poděkoval za milou návštěvu mnohonárodnostní komunity žijící v Papežské koleji Nepomucenum a požehnal celému shromáždění. Potom mohl každý z přítomných papeže osobně pozdravit několika slovy a podáním ruky. Svatý otec jednotlivé pozdravy přijímal se srdečným úsměvem, který se ještě více rozšířil, když od sester boromejek obdržel balíčky s produkty z nepomucenské kuchyně.

Srdečné setkání zakončil papež František prosbou o modlitbu: „Děkuji vám za návštěvu. Kéž Pán stále žehná vašemu společenství a Panna Maria nechť vás provází. Ze srdce vám všem žehnám a děkuji za tento dar modlitby růžence, ale až v ní skončíte, pokračujte, prosím, protože tato práce není snadná. Děkuji!"

Podle https://www.vaticannews.va
https://zpravy.cirkev.cz/

Zázračná medailka Panny Marie

Hlavní oltář ve svatyni Panny Marie Zázračné medaile na ulici du Bac se sochou Matky Boží, jak ji viděla Kateřina Labouré ve svém zjevení

Sv. Kateřina Labouré (*2. května 1806 † 31. prosince 1876) byla řeholní sestra z kongregace dcer křesťanské lásky založené sv. Vincencem z Pauly. Měla v klášteře v Rue du Bac na předměstí Paříže v roce 1830 tři zjevení Matky Boží Panny Marie. Zachovala je v úplné tajnosti a věděl o tom jen její zpovědník. Tak si to přála Panna Maria. Když její zpovědník zemřel o několik měsíců dříve než ona, oznámila to sestře představené. V roce 1933, před blahořečením, našli její tělo při exhumaci neporušené. Odpočívá v kapli zjevení pod tím oltářem, u kterého se jí zjevila Panna Maria. Svatořečena byla 27. července 1947.

Při druhém zjevení 27. listopadu 1830, v sobotu před první adventní nedělí, viděla tři obrazy. V prvním Pannu Marii v bílých šatech se závojem na hlavě v rukách držela zeměkouli na které byl křížek. Zeměkoule znázorňuje celý svět, všechny lidi a každého jednoho z nás osobně. Panna Maria nás drží ve svém náručí.... Pak Panna Maria stojící na zeměkouli rozpřáhla ruce, na nich měla prsteny z jejichž drahokamů vycházelo světlo. Tyto vyzařující paprsky jsou symbol milostí, které vysílá na ty, kdo ji o ně prosí. Maria šlape na hlavu hada – symbol zla. Kolem hlavy má korunu z dvanácti hvězd. Je Matkou Církve založené na dvanácti apoštolech a je také naší Matkou.

Zázračná medaile Panny Marie

V druhém obraze byla Kateřině ukázána přední strana zázračné medaile. Vydává o tom svědectví takto: „Když jsem se dívala na Pannu Marii, sklopila zrak a podívala se na mě. Uslyšela jsem vnitřní hlas: *‚Tato koule představuje celý svět, hlavně Francii... a každého člověka zvlášť.‘* Neumím vyjádřit, co jsem tehdy cítila a viděla. Řekla mi: *‚Světla jsou symbolem milostí, které rozdávám všem, kteří o ně prosí. Drahokamy, které nesvítí, které nevysílají paprsky, představují milosti, o které lidé zapomínají prosit.‘* Pochopila jsem, že je jí milé, když ji o ně prosíme. Jak je velkorysá ke všem, kteří o ně prosí, a jakou radost cítí, když je rozdává... V té chvíli jako bych ani nebyla při sobě, měla jsem nesmírnou radost. Okolo Panny Marie se utvořil oválný obraz. V půlkruhu byl nápis. Začínal ve výši pravé ruky, přecházel nad hlavu Panny Marie a končil ve výšce levé ruky. Bylo tam napsáno: *‚O bez hříchu počatá Panno Maria, oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme.‘* Byl napsán zlatým písmem. Slyšela jsem vnitřní hlas: *‚Dej udělat takovou medaili, ti, co ji budou nosit s důvěrou, dostanou mnoho milostí.‘* “

Ve třetím obraze Kateřina viděla druhou stranu medaile. Zdálo se mi, jako by se obraz otočil. Na druhé straně medaile jsem viděla písmeno M, nad ním kříž. Opíral se o krátkou příčku. Pod písmenem M byla přesvatá Srdce Pána Ježíše a Panny Marie. Rozeznala jsem je dobře, protože nad jedním byla trnová koruna a druhé bylo probodnuté mečem. Moc jsem chtěla vědět, jaký nápis je třeba dát na druhou stranu medaile. Hodně jsem se modlila, abych se to dozvěděla. Jednou při rozjímání se mi zdálo, že slyším: *„M a dvě srdce řeknou dost.“*

Neporušené tělo sv. Kateřiny Labouré

Ze svědectví o uzdravení

Při prvním zjevení Panny Marie v noci z 19. na 20. července 1830 si Matka Boží sedla do křesla, Kateřina si klekla na stupně oltáře a ruce položila na její kolena. Potom Maria levou paží ukázala na oltář a Kateřině doporučila, aby si tam ve svém trápení chodila vylévat srdce.

Návštěva z Brazílie

Psal se leden 1995, když představená kláštera milosrdných sester dostala naléhavý telefonát, v němž jí arcibiskup z brazilského města Recife řekl, že má důkazy o mimořádném uzdravení jistého děvčete a že za pravdivost následující události přebírá osobní zodpovědnost.

Událost začala tři týdny před telefonátem. Jedna matka se svou pětiletou dcerou trpící nevyléčitelnou rakovinou na pravé tváři cestuje do Paříže. Doslechla se, že Matka Boží v Rue du Bac koná zázraky, a o jeden zázrak chce pro svou dceru poprosit i ona. Uvažuje, že ji posadí do křesla, na němž Matka Boží seděla, když se zjevila Kateřině Labouré, a potom si s Boží Matkou povypráví tak, jak to umějí jen matky.

Křeslo, kde seděla Panna Maria, když mluvila se sv. Kateřinou Labouré - dnes je v kapli sv. Vincence z Pauly, kde nad svatostánkem u nohou jeho sochy je v relikviáři jeho srdce.

Obě poutnice vstupují branou kláštera do kaple Zázračné medailky. Zástupem přítomných se na kolenou prodírají téměř až ke křeslu, kde je zastavuje dělící šňůra.

Milosrdné sestry právě pracovaly kolem oltáře, když je poutnice z Brazílie oslovila: „Sestry, prosím vás, mohlo by si toto dítě sednout na křeslo?“„Promiňte, to vám nemůžeme dovolit, protože pak by o to požádal každý, a to by bylo nemyslitelné.“ Matčin plán, na němž si tak zakládala, se rozplynul. Ale matka se nevzdávala a hledala jiné řešení.

„Podívej se,“ říká dceře, „sestřičky odešly. Podlez šňůru a vklouzni pod křeslo, rukou se dotkni místa, kde seděla Matka Boží, a pak se rychle vrať. Ale rychle!“ Děvčátku se nemuselo mnoho vysvětlovat. Po čtyřech se doplazilo ke křeslu a svou tvářičku na delší chvíli položilo na hedvábné sedadlo. Matka trnula. Děvčátko se docela pomalu vracelo. „Vždyť jsem říkala, aby ses jen krátce dotkla křesla!“ „Ale maminko,“ odpovědělo dítě zářící štěstím, „ta Paní mi řekla, abych jí položila hlavu na kolena!“

Dítě bylo po návratu do Brazílie úplně zdravé. Všechny lékařské zprávy konstatovaly, že šlo o lidsky nevysvětlitelné uzdravení.

Podle knihy Karla M. Harrera:
Zázračná Medailka,
Vydala Matice cyrilometodějská 2010

Modlitba k Panně Marii Zázračné medaile

(modlíme se ji též po přečtení meditace, určené na každý den novény)

Panno Maria Zázračné medaile, ty ses zjevila sv. Kateřině Labouré jako prostřednice milostí. Vyslechni proto naši naléhavou prosbu. Do Tvých mateřských rukou vkládáme všechny své úmysly, duchovní i hmotné zájmy. Dovolujeme si svěřit tvé mateřské dobrotě i tuto zvláštní žádost (zde vyjádři svoji prosbu). Dobrá Matko, pokorně Tě prosíme, přednes ji svému Božskému Synu. Jestliže se neprotiví jeho vůli a slouží nám k posvěcení, vypros nám ji. Pozvedni tedy, Panno mocná, své prosící ruce nejprve k Pánu, potom je skloň k nám a sešli na nás paprsky svých milostí, aby se v jejich světle a teple naše duše očistila, aby nelpěla na pozemských věcech a kráčela za tebou až do dne, kdy se setkáme v nebeské slávě. Amen.

Bez hříchu počatá, Panno Maria,
oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme. (3x)

Novéna k Panně Marii Zázračné medaile

1.den: Cena medaile, pochází z nebe

Není dílem nějakého zručného mistra. Nevytvořila ji ani zbožná osoba proniknutá úctou k Panně Marii. Darovala nám ji sama Panna Maria. Ona zvolila všechny symboly, které na medaili vidíme. Medaile, kterou nosím, je znamením toho, že patřím Panně Marii. Pohled na medaili mi ji pokaždé připomíná. Ona je pro mě vzorem, který mám následovat. Chápal(a) jsem dosud, jakou cenu má medaile? Nosím ji stále? Modlitba: Panno Maria…

2.den: Malá důvěrnice Panny Marie

Pán Bůh rád používá k uskutečnění svých úmyslů to, co svět považuje za slabé a hodné pohrdání, aby tak bylo zcela zjevné, že úspěch pochází od něho a aby bezmocnost stvoření hlásala jeho moc a moudrost. To platí i o sv. Janě z Arku a o sv. Bernardetě. Když chtěla svatá Panna dát světu Zázračnou medaili, vyvolila si k tomu nevzdělanou, jednoduchou novicku pocházející z vesnice. Sama sestra Kateřina řekla: "Přesvatá Panna si mě vyvolila jen proto, aby lidé nemohli pochybovat." Byla skutečně pokorná, o mimořádných milostech dovedla mlčet celý život. I papež Pius XI. obdivoval toto mlčení ve své homilii při blahořečení služebnice Boží a vydal o ní nádherné svědectví: "Zachovala tajemství své Královny… Vidí Panna Maria i na mně ctnosti, které se jí tolik líbily na sestře Kateřině?" Modlitba: Panno Maria…

3.den: Panna s paprsky

Dogma o Neposkvrněném Početí tak, jak je připomíná medaile, je v souladu se všemi pravdami naší víry, počínaje dogmatem o dědičném hříchu až po nedávno ustanovený svátek Panny Marie, Prostřednice všech milostí. Při zjevení vycházely z rukou svaté Panny paprsky. Podle jejího vysvětlení znázorňují milosti, které rozdává všem, kteří o ně prosí. Když se sestra Kateřina divila, že některé drahokamy na prstech nevyzařovaly paprsky, uslyšela vnitřní hlas: "Drahokamy, které nezáří, představují milosti, o něž lidé neprosí." O kterou milost zapomínám prosit? Chápu, že každou milost mi Pán uděluje prostřednictvím Panny Marie, Matky církve? Prosím o milosti pro sebe, pro bližní i pro ty, kteří o ně neprosí? Modlitba: Panno Maria…

4.den: Bez hříchu počatá Panno Maria, oroduj za nás, kteří se k Tobě utíkáme! Heslo na medaili

Naučila mě ho Panna Maria. Už je přeložené skoro do všech jazyků. Opakují ho ve všech končinách země. Otevřelo všechny mysli a srdce pro přijetí víry v Neposkvrněné početí. Neustále ho opakujeme. Naučme tuto větičku děti, nemocné a zvláště ty, kteří trpí. Všude ji šiřme. Přichází mi tato věta, kterou mě naučila Panna Maria, zcela bezděky na mysl? Opakuji ji s vírou a důvěrou? Modlitba: Panno Maria…

5.den: Panna Maria šlape hadovi na hlavu…

V knize Genesis čteme: "Nepřátelství ustanovím mezi tebou a ženou, mezi potomstvem tvým a jejím. Její potomstvo ti zasáhne hlavu, zatímco ty zasáhneš jeho patu." Touto ženou, vzpomínanou v předjaří světa, je Panna Maria. Proto chtěla, aby ji medaile tak znázorňovala. Odporného hada dobře známe… Je jím pokušitel, ďábel. Plazí se, vyčkává v zákoutí, syčí, pokouší se pannu uštknout. Marná snaha! Je silnější. Je Neposkvrněná! I na nás často doráží pokušení jako pekelný had. Nezapomínejme, že k vítězství nám dopomůže Boží milost a Panna Maria! Prosím v pokušení o pomoc nebeskou Matku? Důvěřuji v její orodující všemohoucnost? Modlitba: Panno Maria…

6.den: "M" na medaili

Na druhé straně medaile je monogram jména Panny Marie, který je podstavcem Ježíšova kříže. Pannu Marii nelze oddělit od jejího Syna. I já s ní mám být po celý život úzce ve spojení. Pomáhala by mi lehčeji snášet těžkosti. Ať je její jméno vždy v mém srdci, v mých myšlenkách a na mých ústech. Chci často pamatovat na krásná slova svatého Bernarda:"V pokušení, v pochybnosti, v utrpení k hvězdě se dívej, Marii vzývej!" Má Panna Maria místo v mém osobním, intimním životě? Nepovažuji ji jen za sochu? Je pro mě živou bytostí, která mě vždy ochotně přijme, vyslechne a odpoví mi? Modlitba: Panno Maria…

7.den: Kříž na medaili

Kříž nad monogramem Panny Marie je symbol křesťanství. Připomíná vykoupení, souhrn křesťanského života. Svatá Panna měla účast na Ježíšově kříži. Stabat Mater… stála pod křížem. Ukazuje nám ho na medaili a ubezpečuje nás, že bude stát i u našeho kříže a že nám ho pomůže nést. Cesta kříže je královskou cestou do nebe. Ať nám to Panna Maria pomůže pochopit. Prosím Pannu Marii o pomoc v době zkoušek? Jsem přesvědčen(a), že trpí se mnou a chce mi pomoci? Modlitba: Panno Maria…

8.den: Dvě srdce na medaili

Srdce Ježíšovo ovinuté trním a hned u něho srdce Panny Marie probodené mečem. Tato dvě srdce jsou stále spojená - jak v lásce, tak i v utrpení. Srdce Ježíšovo je vzorem svatosti, pramenem všech milostí. Srdce Panny Marie je věrným obrazem Boží dokonalosti, průplavem, kterým přichází na svět každá milost. Matku nemůžeme nikdy oddělit od Syna. Narušili bychom tak Bohem stanovený pořádek. Jděme tedy k Ježíšovi vždy skrze Marii a nikdy je od sebe neoddělujme! Uctívám věrně Nejsvětější Srdce Ježíšovo každý první pátek v měsíci a Neposkvrněné Srdce Panny Marie každou první sobotu? Modlitba: Panno Maria…

9.den: Hvězdy na medaili

I hvězdy na medaili jsou symbolem. Připomínají dvanáct apoštolů a svaté, kteří podle jejich příkladu následovali Ježíše a prostřednictvím Panny Marie dosáhli koruny slávy. Hvězdy nám také připomínají, že máme být apoštoly, vyhledávat v našem okolí lhostejné a nevěřící, abychom je skrze Marii přivedli k Ježíšovi. Je jich v dnešní době tolik! Jsem apoštolem? Pochopil(a) jsem, že i já jsem do určité míry zodpovědný(á) za duše ve svém okolí, zvláště za duše příbuzných? Modlitba: Panno Maria…

Z knihy od P. J. Eylera, CM:
Neposkvrněná a její medaile
Vydala Matice cyrilometodějská 2000

Požehnané Vianoce
a šťastný nový rok 2023
Vám praje

Tatraship

Medzinárodná preprava

S našou neobmedzenou prepravnou kapacitou ponúkame všetky druhy námornej nákladnej dopravy a súvisiace služby.

- Zasielaní malých balíkov letecky a loďou.
- Objemné náklady, kontajnery na sťahovanie.
- Preprava motorových vozidiel a ďalšie služby.

Adresa
7250 W 90th Street
Bridgeview, IL 60455
Illinois, USA

Telefon: **708 576 8834**

Email: **info@tatraship.com**

Viac informácií na: **www.tatraship.com**

Veľa zdravia a šťastia
v novom roku Vám želá

www.Dr.Simkovic.com
Northwest Dental Center
Doctor of Dental Surgery
Oleg M. Simkovic

Implant Surgery, General Dentistry, & Oral Care
Mluvíme česky a slovensky
32 let praxe

740 Northwest Highway
Fox River Grove, IL 60021
Ph (847) 639-9300
Nwdental@att.net

CENTRO VELEHRAD

Český dům pro poutníky v Římě

Vás srdečně zve
v novém roce 2023
k návštěvě Věčného města
a k setkání se
Svatým otcem Františkem.

Přejeme Vám i Vašim rodinám
radostné Vánoce a
u jesliček Kristových
v bazilice Panny Marie sněžné
Vám vyprošujeme Boží pomoc
a požehnání pro celý příští rok.

P. Roman Czudek, předseda
P. Damián Škoda, duchovní správce
a sestry SSJ Jana, Markéta, Lucie a Jiřina

V opraveném poutním domě nabízíme ubytování a další služby pro jednotlivce a skupiny poutníků. Dům se nachází 10 minut pěšky od Vatikánu, autobusové a vlakové spojení je po celém Římě. Cena za osobu a noc se snídaní je od 30 €,

Via delle Fornaci, 200, 00165 Roma, Italia
Tel: + 39 06 636 256 nebo + 420 577 440 070
www.velehrad.it

Vděčná vzpomínka

7. prosince 2022 si připomeneme dvacáté druhé výročí úmrtí našeho milého duchovního Otce

Rev. Maura Ladislava Poučka OSB

Narodil se 21. listopadu 1920
ve Velké Lečici u Příbrami v Čechách.
Vstoupil do benediktinského řádu, kde v arciopatství
sv. Vojtěcha a sv. Markéty v Praze - Břevnově
30. srpna 1941 složil řeholní sliby.
Teologii studoval na Karlově Univerzitě v Praze a od roku
1946 v Belgii, kde byl 1. srpna 1948 vysvěcen na kněze.
9 roků působil jako misionář a učitel katolických škol
v Belgickém Kongu v Africe.
Od roku 1965 působil v Chicagu v USA, kde se zapojil
nejprve do práce benediktinů v Lisle, posléze pracoval
především pro naše krajany ve farnosti sv. Prokopa v Chicagu
a nakonec ve farnosti Panny Marie Svatohorské v Ciceru.
Ve svém kněžském poslání byl vyhledáván
jako výborný zpovědník.
Spolu s Otcem Vojtěchem Vítem OSB se významnou
měrou podílel na vydávání krajanských novin Hlas národa
jako redaktor a korektor.
Na věčnost byl Pánem života a smrti povolán
po těžké nemoci 7. prosince 2000.
Odpočívá na klášterním hřbitově opatství sv. Prokopa v Lisle.

Vzpomínkovou mši svatou budeme za něho obětovat v kostele České misie v Brookfieldu ve středu 14. prosince 2022 v 10.00 dopoledne.

Děkujeme všem, kdo si na něho v modlitbě vzpomenou s námi.

Mons. Dušan Hladík
a přátelé z České misie v Chicagu

Bolestná vzpomínka

S bolestí v srdci vzpomínáme, že před dvanácti roky 21. prosince odešel na věčnost náš milovaný manžel, tatínek a přítel, pan

MUDr. Jiří Podzamský

Narodil se 14. října 1923 v Kopanicích na Slovensku.
Lékařskou fakultu dokončil na Karlově Univerzitě v Praze.
Po roce 1948 odešel do exilu a v roce 1954 se dostal do USA. Byl
vedoucím lékařem v MacNeal Hospital v Berwynu, později
vykonával soukromou praxi. Byl člověkem šlechetného srdce,
pomáhal potřebným a nemajetné léčil zdarma.
Zemřel po těžké nemoci 21. prosince 2010 ve věku 87 let.
Odpočívá na hřbitově Woodlawn ve Forest Park, IL.

Mši svatou za něho budeme obětovat
v sobotu 17. prosince 2022 v 6.30 večer
v kostele České misie v Brookfieldu

Děkujeme všem, kdo mu s námi věnují chvíli tiché vzpomínky v modlitbě.

Jiřina Podzamský, manželka
Miara a Georgina Podzamský, dcery v USA
Yvonnka Čarnecká, dcera s rodinou na Slovensku
a ostatní příbuzní v USA, na Slovensku a v České republice

Vzpomínka na zemřelé

V čase vánočním vzpomínáme na naše milé rodiče a prarodiče, které Bůh povolal na věčnost

Karla Tomečka

Narodil se 18. prosince 1927
Zemřel 16. prosince 2018

Boženu Tomečkovu

Narodila se 22. prosince 1931
Zemřela 27. prosince 2018

Mši svatou za ně a zemřelou Alenu Rasochovu budeme obětovat v neděli 11. prosince 2022 v 10.30 dopoledne
v kostele České misie v Brookfieldu

Děkujeme všem, kdo si na ně vzpomenete v modlitbě spolu s námi.

Karel Tomeček, syn
Rudolf Rasocha, zeť
Monika a Simona, vnučky s rodinami
a ostatní příbuzní a přátelé

Upřímná vzpomínka

Letošního 26. prosince 2022 si připomeneme čtrnácté výročí odchodu na věčnost našeho milovaného tatínka a dědečka, pana

Cyrila Příkazského

Narodil se 22. října 1917 v Lužicích u Hodonína. V době hospodářské krize se celá jejich rodina v roce 1933 vystěhovala do Argentiny. Zde se v roce 1949 oženil s Blankou, se kterou prožili 59 let šťastného manželského života. V Argentině se jim narodili synové Cyril, Josef a Václav. Cyril Příkazský se také angažoval v mnoha krajanských spolcích v Argentině a organizoval ochotnická divadla. Byl činný v Československém Orlu. Na pozvání Orlů v roce 1961 přesidlil se svou rodinou z Argentiny do Chicaga. Pracoval zde jako soustružník v továrně a narodila se jim zde dcera Marie a syn Ludvík. V roce 1975 byl zvolen za starostu Chicagské jednoty Orla župy Svatováclavské a tuto funkci vykonával až do své smrti. Mimo to byl aktivním členem mnoha krajanských organizací v Chicagu, angažoval se ve Sdružení československých exulantů, v Národním svazu českých katolíků, v Ústředně moravských spolků a mnoha dalších organizacích. Dlouhá léta byl členem výboru pro organizaci Československého reprezentačního plesu, nacvičoval a režíroval česká ochotnická divadla, účinkoval v pěveckých sborech, pracoval ve fotbalovém klubu Sparta A.B.A. Chicago, organizoval mnohé zábavy, piknky a jiné akce. Byl hluboce věřícím katolíkem, ve víře vedl celou svou rodinu, pravidelně navštěvoval naše české bohoslužby a naplno se angažoval v činnosti České misie v Chicagu. Na věčnost byl povolán na svátek sv. Štěpána 26. prosince 2008. Odpočívá na hřbitově Panny Marie Královny nebe v Hillside, IL.

Mši svatou za něho i jeho zesnulou manželku Blanku budeme obětovat v neděli 18. prosince 2022 v 10.30 dopoledne v kostele České misie v Brookfieldu.

Děkujeme všem, kteří si na naše rodiče vzpomenou v modlitbě s námi.

syn Cyril Příkazský
a děti Kaz a Amy, Petr a Emily
syn Josef Příkazský s manželkou Lindou
a děti Josean a Bianca
snacha Jane Příkazský
a děti Pavel a Mark
dcera Marie Nováková s manželem Markem
syn Ludvík Příkazský se synem Mikem

Vroucí vzpomínka

na naše milé rodiče a prarodiče

Františka a Marii Minaříkovy

František Minařík se narodil 11. října 1918
v Kelníkách na Moravě.
Marie Minaříková, rozená Světinská,
se narodila 13. prosince 1924 v Dolním Němčí.
V roce 1943 spolu uzavřeli manželský sňatek.
Po komunistickém puči v únoru 1948 odešli i
s dcerou Mařenkou přes Rakousko a Západní
Německo do USA, kam se dostali v roce 1952.
Žili nejprve v New Yorku později přesídlili do Chicaga,
kde se jim narodila druhá dcera Anička.
Nejprve v Chicagu a později v Cicero měli známé pekařství.
Obětavě po celý život pomáhali našim exulantům a
všem potřebným lidem v jakékoli nouzi.
Aktivně pracovali v mnoha krajanských organizacích,
především ve Sdružení československých exulantů v Chicagu,
v Ústředně Moravských Spolků, v Československém Orlu
v exilu a mnoha dalších. Byli též štědrými podporovateli
katolické církve a českých farností v oblasti Chicaga.
František Minařík byl povolán na věčnost 26. března 1998
Marie Minaříková zemřela 7. ledna 2011
Oba jsou pochováni v mauzoleu
hřbitova Panny Marie Královny nebe v Hillside.

Vzpomínkovou mši svatou
za Františka Minaříka a jeho manželku
Marii Minaříkovu
a její bratry Fr. Ludvíka Světinského
a Josefa Světinského
a rodiče Světinských
budeme obětovat v neděli
26. března 2023 v 10.30 dopoledne
v kostele České misie v Brookfieldu

Děkujeme všem, kteří si na naše drahé zesnulé vzpomenou v modlitbě spolu s námi.

Marie Dolson, dcera
s manželem Richardem
Anna Minaříková - Vukson
s manželem Michaelem
Colin Kortanek, vnuk s manželkou Jessikou
Justin Kortanek, vnuk s manželkou Kathii Sofia a Emma
Kortanek, pravnoučata

Veselé Vánoce a šťastný nový rok 2023
Merry Christmas
and happy New Year 2023 from

CZECH CATHOLIC UNION / CCU LIFE

Fraternal Life Insurance
(Insurance & Annuity Sales)
Since 1879

5349 Dolloff Road
Cleveland, Ohio 44127
(216) 341-0444

přeje
Zdenek Nerada s rodinou

We wish a very Blessed Christmas and Happy New Year to all our friends
Všem našim přátelům přejeme milostiplné svátky Kristova narození a šťastný nový rok 2023

Marik Baken

Funeral Services Ltd.
Barbara Marik Baken
In association with
Conboy's Westchester Funeral Home
10501 W. Cermak Rd., Westchester, IL 60154
Direct Line: (773) 910 – 3400
Chapel: (708) 562 – 5900
e-mail: marikbaken@sbcglobal.net

HLASY NÁRODA

Máte již zaplaceno předplatné na rok 2023?

Vpravo nahoře na nálepce s Vaší adresou je měsíc a rok, kdy Vám předplatné končí

USA na rok – odběr v kostele: 30.00 USD
USA na rok – poštou 1.třída:
30.00 + 20.00 poštovné = 50.00 USD
Kanada na rok letecky:
30.00 + 35.00 poštovné = 65.00 USD
(prosíme z Kanady posílejte šeky v US dolarech)
Ostatní cizina na rok letecky:
30.00 + 60.00 poštovné = 90.00 USD
Šeky pište pouze na: **Czech Mission**
Naše adresa:
Czech Mission
9415 Rochester Ave.
Brookfield, IL 60513
Tel.: (708) 255 - 5117 Mobil: (708) 533-1050

Doporučte Hlasy národa svým známým!

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

v České katolické misii sv. Cyrila a Metoděje

9415 Rochester Avenue, Brookfield, Illinois 60513

Půlnoční mše svatá

Na Štědrý večer v sobotu 24. prosince 2022
7.30 PM PŮLNOČNÁ SLOVENSKÁ svätá omša
10.00 PM PŮLNOČNÍ ČESKÁ mše svatá

Mše sv. na Kristovo narození

V neděli 25. prosince 2022
9.00 AM slovenská svätá omša
11.00 AM česká mše svatá

Další bohoslužby

26. prosince – sv. Štěpána
11.00 AM slovenská svätá omša
6.00 PM česká mše svatá
31. prosince – sv. Silvestra 5.00 PM
společná česká a slovenská mše sv.
s nedělní platností následujícího dne
Večer Silvestrovské posezení v klubu misie
od 11.00 do 12.00 hod. večer NOČNÍ ADORACE česky

Nový rok

1. ledna 2022 – Matky Boží Panny Marie
10.00 AM slovenská svätá omša
11.30 PM česká mše svatá

Příležitost ke svaté zpovědi vždy hodinu před mší svatou.
K svatému přijímání může přistoupit jen ten, kdo se očistil od hříchů.

Bližší informace podá:
Mons. Dušan Hladík, český misionář Telefon: (708) 255 - 5117 Mobil: (708) 533 – 1050
Fr. Stanislav Bindas CM, slovenský misionár Mobil: (708) 340 – 3636

Pro potěchu duše

Míň než nic

„Řekni mi, kolik váží jedna vločka sněhu?“ zeptala se sýkorka holubice.

„Míň než nic,“ odpověděla holubice. Sýkorka tedy vyprávěla holubici svůj příběh: „Odpočívala jsem na větvi borovice a začalo sněžit. Ne nějaká bouře, to ne, vločky se lehounce snášely na větev, pěkně pomaloučku. Protože jsem neměla co dělat, začala jsem počítat vločky, které dopadly na mou větev. Spadlo jich 3 751 952. Když pomalu a lehoulince dopadla ta, při které jsem došla k číslu 3 751 953, která vážila míň než nic, jak jsi řekla - větev praskla...“

Sýkorka dovyprávěla a uletěla pryč.

Holubice, která od dob Noemových představuje symbol míru, se na chvíli zamyslela a pak vyslovila svou myšlenku: „Možná že chybí jen jeden člověk, aby na světě zavládl mír...“

* * *

Snad chybíš právě ty.

Opalovat duši

Žil jeden misionář v papuánské Nové Guineji. Dařilo se mu získávat domorodce pro víru v Boha, a tak už byl obklopen „svými novými křesťany". Několikrát si všiml, že hrdý náčelník kmene Kanak přišel vždycky po mši svaté před svatostánek, stoupl si před něj zpříma jako palma, s vypjatou hrudí a s nahým trupem. Byl to muž velmi jednoduchý, který neuměl ani číst. Misionář jednoho dne podlehl své zvědavosti a zeptal se ho, co to dělá, když stojí před svatostánkem tak strnule a tiše.

Náčelník Kanaků se usmál a odpověděl:

„Pouštím na svou duši slunce.“

* * *

Jeden mistr svolal své žáky a zeptal se jich: „Kde je počátek, pramen modlitby?“

První mu odpověděl: „V potřebě člověka.“ Druhý řekl: „V radosti. Když mé srdce jásá, duše uniká ze skořápky mých starostí a mého strachu a stoupá vzhůru k Bohu.“ A třetí: „Modlitba potřebuje ticho. Když se celý zklidním, Bůh může začít mluvit.“

A mistr jim na to řekl: „Všichni jste odpověděli správně. Ale přesto je tu ještě moment, který předchází všemu, co jste řekli. Modlitba začíná v Bohu samotném. Je to on, kdo ji začíná, ne my.“

Oslava na hradě

Vesnička v podhradí byla probuzena hlasitým provoláváním posla hradního pána, který pak na náměstí začal předčítat pánův vzkaz:

„Náš převelice milovaný pán zve všechny své dobré a věrné poddané na oslavu svých narozenin. Každý dostane milé překvapení. Ale ode všech se žádá drobná pomoc - ať každý, kdo se zúčastní slavnosti, přinese trochu vody, aby se naplnila studna na hradě, která je prázdná...“

Posel zopakoval vzkaz silněji, pak se otočil čelem vzad a v doprovodu hradní stráže se vrátil do hradu.

Ve vesničce se prolínaly zcela rozdílné názory.

„Pche! Tyran jeden! Má dost svých služebníků, kteří mu můžou naplnit nádrž... Já mu donesu skleničku vody, to mu stačí!“

„Ba ne! Byl vždycky dobrý a velkodušný! Já mu vezmu celý sud!“

„Já... náprstek!“

„Já sud!“

To ráno, kdy se konala slavnost, bylo možno vidět podivný průvod, který vystupoval k hradu. Někteří tlačili ze všech sil ohromné sudy nebo ztěžka oddechovali, jak je zmáhala tíha ohromných měchů naplněných vodou. Někteří je s posměchem míjeli, šlo se jim snadno, protože nesli malé lahvičky nebo skleničku na nějakém podnose.

Průvod vešel na nádvoří hradu. Každý vylil svou vodu do ohromné nádrže, to v čem vodu přinesl, postavil do kouta a s radostí se ubíral do sálu, kde probíhala oslava.

Po jídle a vínu následovaly tance a zpěvy a to vše trvalo až do večera, kdy pán všem poděkoval a odebral se do svých komnat.

„A kde je slíbené překvapení?“ bručeli někteří zklamaně. Jiní zase vděčně a radostně říkali: „Náš pán nám daroval nejskvělejší slavnost!“

Každý se před odchodem domů stavil pro svou nádobu. A tu se začal ozývat pokřik, který stále víc sílil. Bylo slyšet výkřiky vzteku i výkřiky radosti.

Nádoby byly až po okraj naplněny zlatými penězi.

„Ach! Kdybych byl přinesl víc vody...“

* * *

„Dávejte, a bude vám dáno; dobrá míra, natlačená, natřesná, vrchovatá vám bude dána do klína. Neboť jakou měrou měříte, takovou Bůh naměří vám.“

(Lukáš 6, 38)

Vidět Boha

Stalo se, že jeden král svolal všechny mudrce, vědce a kněze z celého svého království. Pohrozil jim strašlivými tresty, jestli mu neukážou Boha. Ubožáci si začali zoufat, rvali si vlasy na hlavě, protože nevěděli, co mají dělat. Vtom se tam objevil jakýsi pastor a oznámil jim, že je schopen tento problém vyřešit.

Všichni zajásali a pospíchali ke králi, aby mu tohoto pastora představili. Pastor zavedl jednoduše vladaře na terasu a ukázal mu slunce.

„Podívej se na něj!" řekl mu.

Po chvilce král sklopil oči a vykřikl: „Chceš mě snad oslepit?"

„Můj pane," vysvětloval mu pastor, „slunce je jen jedna malá věc, která pochází od Stvořitele. Jen jiskřička, odlesk jeho jasu... jak bys mohl spočinout očima na jeho osobě?"

* * *

Každý den kladl žák stejnou otázku: „Jak mohu nalézt Boha?" A každý den se mu dostávalo stejné odpovědi: „Musíš po tom toužit."

„Ale já po tom toužím celým svým srdcem. Proč ho nenacházím?"

Jednou se koupal mistr v řece spolu se svým žákem. Strčil mu hlavu pod vodu a držel ji tam, zatím co ubožák sebou beznadějně házel, aby se osvobodil.

Další den začal rozhovor mistr: „Proč jsi sebou tak strašně házel, když jsem ti držel hlavu pod vodou?"

„Protože jsem zoufale hledal vzduch."

„Až ti bude dána milost, abys zoufale hledal Boha, tak jako jsi hledal vzduch, nalezneš ho."

Předsevzetí

Jeden dospívající kluk si psal na papír svá předsevzetí. Byl skloněný nad stolem, zatímco maminka žehlila prádlo.

„Kdybych uviděl někoho, kdo se chce utopit," psal kluk, „vrhl bych se hned do vody, abych ho zachránil. Kdyby někde hořel dům, zachránil bych děti. Při zemětřesení bych docela určitě neměl strach a vrhal bych se do nebezpečných trosek, abych zachránil všechny ubožáky světa..."

Maminka: „Prosím tě, dojdi mi do obchodu koupit kousek chleba." „Mami, copak nevidíš, že prší?"

* * *

Taková „chtěl bych" a „kdybych" v duchovním životě... Jedna dvanáctiletá dívka napsala: „Jsme lidé budoucnosti, je na nás, abychom zlepšili svět. Nejvážnější věc je to nicnedělání, to, že se jen díváme, jak se náš ubohý svět rozdrobuje. My říkáme, ať žije mír, a válčíme, říkáme dost drogám, ale rozmnožujeme obchod, dost terorismu, a zabíjíme spravedlivé. Tím nechci říct, že se svět zničí. Ale chci říct toto: Jestliže jsi smutný z nenávisti ve světě, neplač a neztrácej naději, ale něco dělej, třeba něco úplně malého."

Dělej alespoň něco malého.

Recept

Učitelka požádala děti, aby jí napsaly, co člověk potřebuje k životu. Na jednom z odevzdaných lístků stálo:

„Recept na život

Člověk potřebuje čtyřikrát denně obejmout, aby přežil, osmkrát denně, aby měl sílu pokračovat, a dvanáctkrát denně, aby mohl růst."

* * *

V jedné rodině chovali starého černého kocoura, který měl každý večer svůj zvláštní rituál. Nechtěl ani jíst, ani jít ven nebo něco podobného. Potřeboval něco úplně jiného.

Jakmile se všichni po večeři usadili do křesel, skočil někomu do náručí. Ale dokud někdo scházel, netrpělivě přecházel sem a tam a čekal, až bude mít celou rodinu pohromadě.

V klíně začal příst, ještě než ho někdo stačil pohladit, a jakmile se ho dotkla čísi ruka, předl ještě hlasitěji, lísal se a blaženě se protahoval. Samou radostí funěl. Prohlížel si členy „své" rodiny s očima doširoka otevřenýma a vrhal po nich dlouhé kočičí pohledy.

Děti proto měly jednoduché vysvětlení: „Attila se potřebuje pomazlit."

Tatínek k tomu říkal: „U nás v rodině není zdaleka sám, kdo něco takového potřebuje. Platí to stejně pro mě i pro mou ženu. Víme, že tato potřeba nijak nesouvisí s určitým věkem, ale obzvlášť velkou ji mají podle mě děti. Potřebují obejmout a pomazlit hned teď, impulzivně. Potřebují, aby je někdo vzal za ruku nebo zachumlal je do peřin; ne proto, že by se dělo něco špatného nebo že by to mělo nějaký zvláštní důvod, ale prostě jen tak, protože jsou takové.

Je spousta věcí, které bych přál všem dětem na světě. Ale kdyby to měla být jen jedna z nich, chtěl bych každému z nich zaručit, že se bude moci aspoň jednou denně pomazlit.

Nejen kočky, ale i děti se potřebují pomazlit."

Bruno Ferrero:
Příběhy pro potěchu duše - Portál 2008
Osvěžení pro duši - Portál 2005

Jáchymovský rodák Otec Clemens Hammer, kněz v Cincinnati v Novém světě

František Clemens Hammer
* 7. 11. 1809 v Jáchymově
† v březnu 1879 v Jáchymově

Ti z Vás, kdo v budoucnosti navštívíte město Cincinnati ve státě Ohio v USA, může na 13. ulici (E 13th St) navštívit římsko-katolický chrám zvaný „Old St. Mary´s Church". V něm se můžete dovědět mnoho skutečnosti z historie místní římsko-katolické církve a zmíněného „Starého chrámu Panny Marie".

Po dokončení tohoto chrámu se jeho prvním duchovním správcem stal český kněz František Clemens Hammer. Jeho práce si místní lidé váží dodnes. Je to zřejmé i z následujícího úryvku, převzatého z tamní historické publikace:

„Otec Clemens Hammer se narodil 7. 11. 1809 ve městě zvaném Jáchymov, v Rakouském císařství, v zemi zvané Čechy. Dne 15. 7. 1833 byl v Praze vysvěcen na kněze. Po několika letech kněžské služby v Čechách emigroval do Severní Ameriky. V roce 1842, tedy v roce založení naší farnosti při chrámu „Old St. Mary's Church", byl Otec Clemens Hammer ustanoven místním biskupem Johnem Baptistou Purcellim prvním duchovním správcem tohoto chrámu.

Evropský vliv Otce Hammera na interní vybavení „Old St. Mary's Church" se projevil mj. v uplatnění ducha a krásy evropského církevního umění. Právě on dal tomuto našemu chrámu, a to už od prvních dnů jeho správcování, bohatou kulturní atmosféru. To byl v těch časech velký kontrast ve srovnání s jednoduchostí průměrného amerického pohraničního města poloviny 19. století. Hojnost kulturního bohatství, přítomná v „Old St. Mary's Church", byla pro naše město Cincinnati velkým přínosem. Olejomalby od evropských mistrů, z Evropy dovezené sochy, ze dřeva vyřezávané oltáře a velkolepá hudba v našem kostele - to vše bylo a je plodem tisíci let evropské křesťanské kultury.

Duch evropské křesťanské kultury dal našemu Otci Clemensi Hammerovi prostor a možnost spřádat optimistické plány do budoucnosti. Ty nebyly v žádném případě omezovány jeho oddaností ke křesťanské misijní činnosti v naší tehdy ještě málo pokročilé zemi. Cestoval po misiích ve státech Michigan a Indiana. Svou vlastní zemi opustil, aby sloužil Ježíši Kristu až na samých hranicích přítomnosti křesťanské víry. Do Nového světa přinesl mnohaletou evropskou tradici, která do služby našemu Bohu vlila veškerou krásu a majestátnost, kterou je člověk schopen vytvořit a zachovávat.

Otec kněz Hammer, narozený a vystudovaný v Čechách, uskutečnil ve službě římsko-katolické církvi a ku prospěchu jemu svěřeného chrámu celou řadu cest do Evropy. Zemřel v rodném městě Jáchymově. Pohřben byl v Praze."

Potud informace, které nacházíme v historické publikaci, vydané pro návštěvníky města Cincinnati. Co o Otci knězi Františku Clemens Hammerovi píší jiné literární prameny? Pokusme se pokračovat v pátrání po životě a díle Františka Clemense Hammera za pomoci nemnohých, do dnešních časů dochovaných evropských pramenů.

František Clemens Hammer se narodil 7. 11. 1809 v Jáchymově č. p. 3. O týden později ho pokřtil místní děkan pan Antonius Jaeckel. Clemensův otec Václav Hammer byl významným jáchymovským občanem. Byl královským báňským úředníkem a soudním zapisovatelem. Matka Františka, rozená Krausová, pocházela z Božího Daru č. p. 12. Její otec Jan Kraus byl obchodníkem s paličkovanými krajkami.

Zápis v jáchymovské matrice - narození
Františka Clemense Hammera roku 1809

Již při církevních studiích v Praze používal František Clemens Hammer svoje v pořadí druhé jméno Clements jako své hlavní jméno. Po dokončení studií a po emigraci do Severní Ameriky (zvané tehdy: Nový svět) cestoval po státech USA jako misionář. Často musel uklidňovat rozjitřené vášně mezi luterány a katolíky. Od roku 1840 působil ve městě Cincinnati při německém římsko-katolickém kostele, který byl zasvěcený Nejsvětější Trojici. Když se naučil anglickému jazyku, byl v roce 1842 jmenován duchovním správcem nově postaveného největšího římsko-katolického kostela v oblasti. Kostel se nacházel ve městě Cincinnati a byl zasvěcen Panně Marii. Od té doby Otec Hammer veškeré svoje síly a prostředky věnoval zvelebování tohoto chrámu. Jeho snahou bylo zvýšit pozitivní vliv církevní kultury na návštěvníky tohoto chrámu.

Interiér „Starého chrámu Panny Marie“ ve městě Cincinnati

Podnikl několik cest do Evropy s obtížným, finančně nákladným cílem. Už v průběhu své první cesty získal pro svůj kostel Panny Marie v Cincinnati olejem malovaný obraz "Kristus na kříži". Jeho autorem byl František Xaver Tkadlík (* 1786, † 1840), profesor a první český ředitel Akademie výtvarných umění v Praze. Ten svoje malířská díla podepisoval zjednodušeným a lépe vyslovitelným příjmením: Kadlik. Bohužel, v 90. letech 19. století byl Tkadlíkův obraz zničen. Nicméně dodnes je tento obraz považován za první skvost do sbírky zajímavých děl posvátného umění, jež se nacházela a dodnes patří do „Starého chrámu Panny Marie“ v Cincinnati. Potom Otec Hammer přivezl ještě další tři mariánské obrazy, které stále ještě visí v této svatyni. Později Otec Hammer pro svůj kostel získal ještě další, dnes velmi ceněná umělecká díla.

Když se v polovině 40. let 19. století Otec Clemens Hammer vrátil z jedné ze svých cest do Evropy, přivezl z Itálie velikou vzácnost - ostatky sv. Martury. Z jejího starodávného místa odpočinku, z katakomb sv. Pricilly, přivezl tehdy do Nového světa tělo rané křesťanské mučednice, svaté Martury. Byla to římská občanka, která svůj pozemský život obětovala za svoji křesťanskou víru. Pro křesťany žijící v USA byl tento pozoruhodný čin Otce Hammera důkazem jednoty církve a kontinuity křesťanské víry, žijící od 1. do 19. století. Otec Hammer se tehdy z Evropy vrátil dne 11. 8. 1844, a už 20. 8. 1844 se konalo, se všemi předepsanými slavnostními úkony, uložení ostatků sv. Martury do hlavního oltáře „Old St. Mary's Church“. Slavnosti, kterou celebroval Otec biskup John Baptist Purcell, se zúčastnilo velké množství duchovních a věřících (i nevěřících) laiků.

Hlavní oltář ve „Starém chrámu Panny Marie“ ve městě Cincinnati

„Starý chrám Panny Marie" ve městě Cincinnati

Kaplička Panny Marie Altöttingské s nově opravenou fasádou (podzim 2020)

Otec Clemens Hammer nechal pro kostel zhotovit také nové varhany. Ty byly ve „Starém chrámu Panny Marie" s úspěchem vyzkoušeny dne 5. listopadu 1846. Zhotovil je Matthew Swab za cenu 2800,- dolarů.

Když Otec Hammer zatoužil vrátit se do vlasti, opustil v roce 1860 Nový svět. Zůstala po něm významná, nepřehlédnutelná práce, která je ceněna a obdivována dodnes. Po svém návratu do Čech působil jako kněz nějaký čas v Praze. Otec Clemens Hammer zesnul v měsíci březnu roku 1879 v rodném městě Jáchymově. Pohřben byl v Praze.

Pan Hermann Hammer, synovec Otce Clemense, a jeho manželka Ria

Duch Otce kněze Clemense Hammera, jeho nadšení pro hlásání pravé víry v Ježíše Krista, nadšení Otce Hammera pro evropské křesťanské umění a jeho vztah k rodnému městu Jáchymov přetrvávají i v dalších generacích. Dnes již zesnulý pan Hermann Hammer, který se narodil v Jáchymově v roce 1927, tyto vlastnosti po svých předcích, podobně jako jeho prastrýc, zdědil v plné míře. Při každé vhodné příležitosti zajel ze svého nedobrovolného bydliště v Německu do Jáchymova. Tam pokaždé významným způsobem přispěl k udržování místního kostela a na obnovu kapličky Panny Marie Altöttingské. Stejné zaujetí pro Jáchymov projevuje i jeho dosud žijící sestra Anna Hammer, která každoročně navštěvuje Jáchymov. Před dvěma či třemi roky zaplatila opravu fasády kapličky Panny Marie Altöttingské.

Jaroslav Ochec, Jáchymov, Česká republika

DĚTEM

Test pro Boží děti

od 8 do 108 let

Církevní nebo též Liturgický rok

1. Slovo advent znamená
- a) příchod
- b) čekání
- c) příprava

2. Kolik neděli má advent?
- a) tri až čtyři
- b) čtyři
- c) šest

3. Co řekla Maria archandělu Gabrielovi?
- a) Ať se mi stane podle tvého slova.
- b) Nyní můžeš, Pane, propustit svoji služebnici.
- c) Pochválen buď Hospodin, Bůh Izraele.

4. Jaké národnosti byl Ježíš?
- a) Říman
- b) Žid
- c) Egypťan

5. Kde se Ježíš Kristus narodil?
- a) v Nazaretě
- b) v Betlémě
- c) v Jeruzalémě

6. Padal při Ježíšově narození sníh?
- a) ano, určitě, vždyť to bylo v zimě
- b) s největší pravděpodobností ne
- c) určitě ano, je to v Bibli

7. Křest Kristův se uskutečnil
- a) osmý den po narození
- b) čtyřicátý den po narození
- c) když mu bylo asi třicet let

8. Doba postní je období
- a) před Vánocemi
- b) před Velikonocemi
- c) po slavnosti Seslání Ducha Svatého

9. Popeleční středou začíná
- a) Svatý týden
- b) velikonoční triduum
- c) doba postní

10. Květná neděle se slaví
- a) v postu
- b) 2. neděli v květnu ke cti P. Marie
- c) na konci léta jako díkůvzdání – dožínky

11. Jaké nové přikázání dal Ježíš svým učedníkům?
- a) Radujte se s radujícími a plačte s plačícími.
- b) Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás.
- c) Bděte a modlete se, abyste nepřišli do pokušení.

12. Jaké gesto použil Pilát, aby ukázal, že se cítí nevinen Ježíšovou smrtí?
- a) umyl si ruce
- b) posypal si hlavu popelem
- c) roztrhl si roucho

13. O Velikonocích Izraelité ve Starém zákoně obětovali
- a) palmové ratolesti
- b) chléb a víno
- c) beránka

14. Co řekl Ježíš, když se po zmrtvýchvstání objevil mezi apoštoly?
- a) Běda vám!
- b) Jsem zde, jak jsem slíbil!
- c) Pokoj vám!

15. Jak dlouho se Ježíš po svém zmrtvýchvstání zjevoval apoštolům?
- a) 40 dní
- b) 50 dní
- c) 3 dny

16. Za kolik dní po svém nanebevstoupení seslal Ježíš Ducha Svatého?
- a) za 50 dní
- b) za 40 dní
- c) za 10 dní

17. O kterém svátku seslal Ježíš apoštolům Ducha svatého?
- a) o Vánocích
- b) o Velikonocích
- c) o Letnicích

18. O Letnicích Izraelité ve Starém zákoně obětovali
- a) beránka
- b) chléb a víno
- c) snop obilí

19. K jakému americkému svátku bychom mohli přirovnat Starozákonní Letnice
- a) Nový rok
- b) Den nezávislosti
- c) Den díkůvzdání

20. Která je poslední neděle církevního roku?
- a) slavnost Všech svatých
- b) slavnost Krista Krále
- c) slavnost Nanebevzetí Panny Marie

Správné odpovědi:
1. a), 2. b), 3. a), 4. b), 5. b), 6. b), 7. c), 8. b), 9. c), 10. a), 11. b), 12. a), 13. c), 14. c), 15. a), 16. c), 17. c), 18. c), 19. c), 20. b)

Podle Diecézního katechetického centra Biskupství brněnské, http://kc.biskupstvi.cz

Před 217 roky byla vybojována legendární bitva u mysu Trafalgar

Viceadmirál Horatio Nelson
(* 29. 9. 1758 v Burnham Thorpe,
† 21. 10. 1805 u mysu Trafalgar)

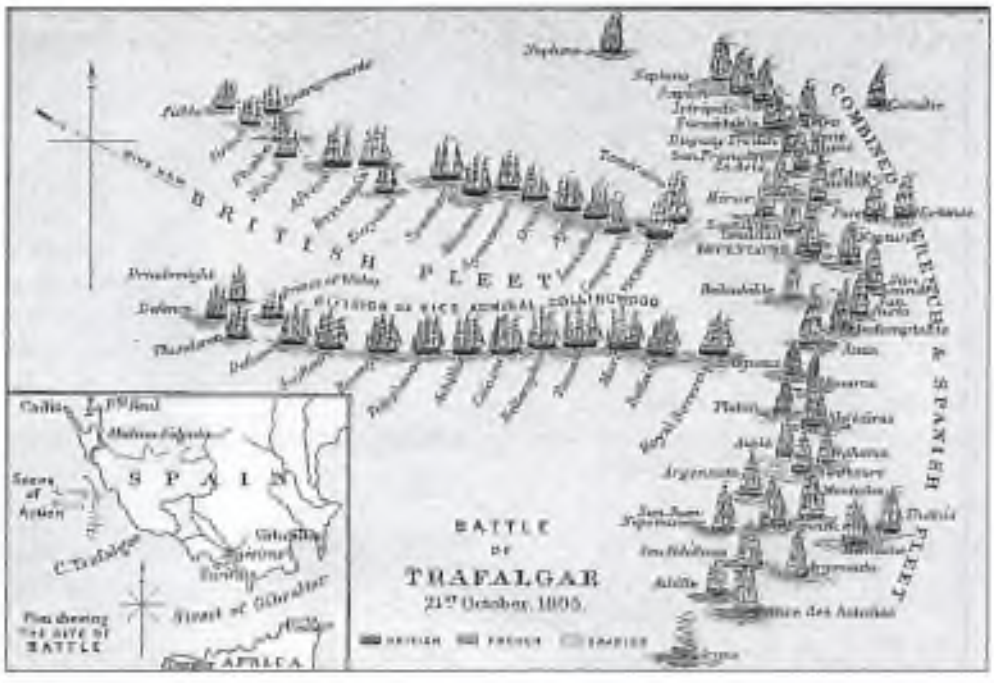
Francie a Velká Británie byly odvěkými politickými a vojenskými soupeři jak na souši, tak i na moři. Francouzský republikánský generál Napoleon Bonaparte si na přelomu 18. a 19. století podmanil podstatnou část kontinentální Evropy. Dne 18. 5. 1804 se nechal senátem zvolit „císařem všech Francouzů". Dne 2. 12. 1804 byl pak v Paříži, v přítomnosti římského papeže a mnoha vzácných hostů, na císaře slavnostně korunován. Koncem léta následujícího roku 1805 se chtěl se svojí armádou přeplavit přes průliv La Manche a vylodit se v jižní Anglii.

Spojená francouzsko-španělská námořní flotila, která měla francouzské vojáky transportovat, však byla úspěšným manévrem britského loďstva donucena ukrýt se do španělského přístavu Cádiz. S velkou nevolí musel Napoleon zrušit přípravu invaze do Velké Británie. Místo ní svou pozemní armádu obrátil směrem na východ a zahájil tažení proti Rakousku. I když Napoleon I. Bonaparte věděl, že Britové mají v okolí přístavu Cádiz silnou námořní flotilu, vydal francouzsko-španělské flotile rozkaz přemístit se do Středozemního moře. Tam měla jeho protirakouské tažení podpořit. K námořní bitvě došlo přibližně 20 km jižně od Cádizu, bitva je nazývána bitvou u mysu Trafalgar.

Britské flotile, plující nedaleko přístavu Cádiz, velel vynikající britský stratég viceadmirál lord Horatio Nelson. V té době bylo při námořních bitvách běžné stavět bojující lodě do dvou téměř rovnoběžných řad, s lodními boky obrácenými proti nepříteli. Jenom tak mohla být využita všechna jejich lodní děla. V průběhu námořní bitvy lodě střílely z děl jednu salvu za druhou, vítězem bitvy se stal ten, kdo mířil přesněji. Bitva u mysu Trafalgar roku 1805 je zvláštní mj. také proto, že Horatio Nelson v ní uplatnil zcela novou, nesmírně riskantní taktiku boje. Velitelé britských lodí museli být opravdu překvapeni, když je Nelson v průběhu porady před bitvou seznámil se svým smělým plánem. Tato jeho taktika později vešla do vojenských učebnic pod názvem „Nelsonův chvat".

Bitva začala dne 21. 10. 1805 ve 13:00 hodin přesně tak, jak Horatio Nelson nařídil. Britskou flotilu rozdělil na dvě části. Jedna část, pod jeho osobním velením, se pohybovala kolmo na nepřátelskou linii, směrem na její pravé křídlo. Cílem bylo narušit bojovou sestavu nepřítele a rozdělit ji na menší, osamocené celky. To se Nelsonovi v průběhu boje podařilo. Také druhá část britské flotily, kterou vedl pozdější viceadmirál Cuthbert Collingwood, vplula úzkými mezerami do týlu nepřítele. Tam obě části Nelsonovy flotily ničily francouzské a španělské lodě velmi přesnou palbou ze svých lodních děl. Důstojníci a poddůstojníci rozptýlené francouzsko-španělské flotily ztráceli nad vzniklou situací kontrolu, posádky jejich lodí si už nedokázaly vzájemně pomáhat. Nebyly na takovýto způsob boje připraveny ani vycvičeny.

Horatio Nelson měl při svém odvážném manévru to štěstí, že jeho lodě pluly po větru. Vítr je hnal dostatečně rychle, čímž alespoň částečně zmírnil riziko zásahu a potopení Nelsonovy vlajkové lodi „HMS Victory". Přesto se jednalo o velmi riskantní manévr. Britské ztráty na životech byly na tehdejší dobu velké – celkem 449 zabitých a 1241 raněných námořníků. Bitvy u mysu Trafalgar se účastnilo celkem 27

Bitva u mysu Trafalgar – začátek „Nelsonova chvatu" ve 13:00 hodin

Bitva u mysu Trafalgar dne 21. října 1805

britských válečných lodí, ani jedna z nich nebyla potopena nebo zajata.

Francouzsko-španělská flotila dopadla mnohem hůře. Z celkového počtu 33 lodí byla 1 potopena a 21 lodí bylo zajato. Zbývajícím 11 lodím se podařilo uprchnout. Napočítáno bylo 3243 mrtvých, 2838 raněných a 7000 zajatých námořníků. Britský podporučík Badcock, který se účastnil zteče na španělskou loď „Santisima Trinidad", později vzpomínal: „Její prkna byla pokryta krví, mozky a kusy těl. Na zadní palubě byly poskládáni ranění. Někteří s ustřelenýma nohama, jiní bez rukou."

Horatio Nelson nemohl své velkolepé vítězství oslavit. Ve chvíli, kdy svojí vlajkovou lodí prorážel francouzsko-španělskou sestavu lodí, proplouval v blízkosti francouzské lodi „Redoutable". Z lanoví této lodi vyšel cca ve 13:15 hodin výstřel, který zasáhl Nelsona. Stalo se to ve chvíli, kdy Horatio Nelson stál na velitelském můstku vedle kapitána lodi Thomase Hardyho. Ten později vypověděl: „Nelson upadl tváří na palubu, která již byla potřísněna krví jeho tajemníka. Přenesli jsme ho do kajuty. Nelson si sám kapesníkem zakryl tvář a svoje hodnostní označení, aby posádka lodi nepoznala, že je raněn."

Smrtelné zranění Horatio Nelsona v námořní bitvě u mysu Trafalgar

Následkům těžkého zranění viceadmirál Horatio Nelson podlehl ještě téhož dne přibližně v 16:30 h. Před svou smrtí se ještě dověděl, že Velká Británie v této námořní bitvě zvítězila. Tehdy prý pronesl památnou větu: „Polib mne, Hardy!" Bitva u mysu Trafalgar byla definitivním koncem nadějí císaře Napoleona I. Bonaparta na provedení invaze a následné obsazení Velké Británie. Byla také koncem éry válečných plachetnic. Velká Británie se po této bitvě stala na příštích 100 let námořní velmocí.

Z dostupných pramenů připravil
Jiří Kachlík, Brno, Česká republika

Český právník Vám opět radí (7)

Dověděl jsem se o tom, že naši předci, kteří žili v České republice, kdysi vlastnili statek s okolními pozemky. Je možné tento majetek získat? Jak mohu zjistit, že je stále v jejich vlastnictví?

Na tuto otázku není jednoznačná odpověď. Zpravidla je vhodné nechat si udělat tzv. due diligence nemovitosti, které se zaměřuje na historii nemovitosti. Při tomto historickém bádání zjistíte, zda a na základě čeho byla případně nemovitost převedena na další osoby. Restituce jako takové již skončily (jejichž podmínkou bylo české občanství a trvalý pobyt), nicméně často nebylo důvodem vyvlastňování, ale prodej nemovitosti, případně kolikrát nemovitost rodině ani nepatřila, ale rodina zde byla pouze v nájmu. Jsou i případy, kdy při zkoumání historie nemovitostí objevíme další nemovitost, která je stále evidována na původního vlastníka, případně zjistíme, že zde existuje možnost nemovitost získat. Jedná se však o natolik speciální případy, že nelze obecně říct: „ano, jde to," nebo „ne, nejde to." Nutné je každý případ posoudit individuálně. Proto je dobré kontaktovat odborníka v České republice, který Vám s tím rád pomůže.

Chci prodat nemovitost v České republice, mám ji ale ve spoluvlastnictví s dalším spoluvlastníkem. Plyne mi z toho nějaká povinnost vůči němu? Musím mu ji nabídnout jako prvnímu? Jak mám nejlépe postupovat?

Od roku 2018 je opět zavedeno předkupní právo spoluvlastníků. To znamená, že nejdříve se musíte obrátit na spoluvlastníky nemovitosti a nabídnout jim k odkupu svůj podíl za cenu, za kterou chcete nemovitost prodávat. Pokud byste tak neučinil, hrozí, že se bude spoluvlastník domáhat u soudu, abyste mu nabídl svůj podíl k prodeji. Výjimku z tohoto pravidla představuje převod majetku do vlastnictví osoby blízké, na takové převody se předkupní právo spoluvlastníka neuplatní.

V případě prodeje Vám doporučuji obrátit se na právníka, který Vám pomůže s vypracováním kupní smlouvy a veškerých záležitostí, které budou při převodu nemovitosti potřeba, a to včetně jednání s příslušným katastrem nemovitostí.

Přišel mi dopis, že se v důsledku digitalizace katastru nemovitostí posouvá hranice mého pozemku. Je to běžné? Jak se proti tomu mohu případně bránit?

Katastr informuje vlastníky nemovitostí o probíhajících řízeních, která se týkají jejich nemovitostí. Ze zákona musí katastr vyznačit při nakládání s nemovitostí tzv. plombu, která musí být vyznačena po doba 20 dnů od odeslání informace o vyznačení plomby. Během této doby informuje katastr vlastníky o probíhajícím řízení. Účelem zaslání informace o probíhajícím řízení je zamezení nakládání s nemovitosti bez vědomí vlastníka.

Pokud tedy obdržíte dopis z katastru, aniž byste s nemovitostí nakládali, okamžitě se obraťte na katastr, který Vám sdělí podrobnosti o probíhajícím řízení. Jelikož katastr zaplombuje nemovitost jen na cca 20 dní, je vhodné reagovat velmi rychle, neboť právní řád České republiky zná několik způsobů, jak zamezit převodu vlastnického práva během výše uvedené 20 denní lhůty.

Pokud by skutečně nakládal s nemovitostí někdo bez Vašeho vědomí, je vždy vhodné obrátit se na českého advokáta, který se specializuje na problematiku nemovitostí, a který Vám dokáže poradit nejvhodnější postup v dané věci.

Chci darovat nemovitost, kterou mám v České republice, svým vnoučatům, občanům USA. Mohu tak učinit? Jak mám postupovat? Jaké jsou daňové povinnosti takového převodu?

Ano, můžete. Zákon nestanoví žádná omezení vázaná na občanství a majetek v České republice tak můžou nabýt klidně i Vaše vnoučata, která české občanství nemají. Nejjednodušší způsob, jak darovat Vaši nemovitost, je sepsání darovací smlouvy. Je vhodné obrátit se na odborníka na dané právo v Česku. S ohledem na blízký příbuzenský vztah nebudou Vaše vnoučata podléhat dani z příjmu, neboť jsou díky příbuzenskému vztahu od daně osvobozeni v České republice, avšak v USA je potřeba vše projednat s Vaším daňovým poradcem. Povinnost podat daňové přiznání je však nemine, pokud hodnota převýší 5 milionů Kč. Doporučuji mít vždy zpracován znalecký posudek. Tak, aby bylo jasné v jaké hodnotě dar přenecháváte. S tím jim určitě Váš právní zástupce v České republice poradí a upozorní na všechna právní a daňová uskalí.

Přeji Vám veselé Vánoce a šťastný celý rok 2023

JUDr. Jaroslav Horký
Sokolovská 6/85,
18600 Praha - Karlín

Tel. +420221719041,
Fax. +420221719059
Mob. +420602205400
jhorky@ak-hp.cz
www.ak-hp.cz

The Earliest Known Hymn

Grenfell (left) and Hunt (right) in about 1896

In Egypt, there is an ancient village called Oxyrhynchus not too far from Cairo. In 1896, two English archeologists named B.P. Grenfell and A.S. Hunt discovered an enormous ancient trash pile. That socalled ancient garbage dumping area was soon to be found to contain the largest collection of ancient papyri ever found. The Oxyrhynchians, as we do today, also disposed of papers no longer needed, such as old bank records, receipts, religious documents etc. Much to the amazement of the two archeologists, what they thought was trash turned out to contain priceless records of Christian religious history and what is now known as one of the earliest hymns.

Excavations at Oxyrhynchus

One of the Oxyrhynchus papyri

The Egyptian climate of hot desert sands in Oxyrhynchus served to preserve important fragments from most of the books in the Old Testament. Whole passages and fragments from all the books in the New Testament were also discovered. These documents, withstanding various obstacles, survived for thousands of years, providing the archeologists a glimpse into the lives of the ancient Greeks, Romans and Byzantines. Most of the manuscripts and fragments date from approximately 100-450 AD. One of these papyrus discovered in 1918 and published in 1922 contains what is considered the oldest known Christian hymn, Papyrus 1786, which is now housed in the Papyrology Rooms of the Sackler Library in Oxford. Written in Greek, as the New Testament was, and containing both lyrics and musical notation dating to approximately 260 AD, the discovery allowed posterity to see an example of how Christians of the early Church exalted the Lord through musical prose. The translation into English from the Greek of his hymn is as follows:

"Let it be silent
Let the Luminous stars not shine,
Let the winds and
all the noisy rivers die down;
And as we hymn the Father,
the Son and the Holy Spirit,
Let all the powers add
"Amen Amen"
Empire, praise always,
and glory to God!

Merry Christmas and God's Blessings in 2023.

Jana Kreek and Family

MY LITTLE CATECHISM

113. Q: Should you receive Holy Communion in the state of mortal sin?
A: No. If you do, you commit the additional mortal sin of sacrilege.
In the Bible: 1 Corinthians 11:27-29
In the Catechism: CCC, 1385,1415,1457

Going Deeper:
If Jesus came to visit your home and it was so messy you couldn't open the door to let Jesus in, that would be terrible. No matter how much Jesus wants to be a part of our lives he will never force himself upon us. Mortal sin slams the door of our souls in Jesus' face. It breaks our relationship with God and prevents the wonderful graces of the Eucharist from flowing into our hearts, minds, and souls. Reconciliation reopens the door to our souls and lets Jesus enter our lives again.

114. Q: What is sacrilege?
A: It is the abuse of a sacred person, place, or thing.
In the Bible: 1 Corinthians 11:27-29
In the Catechism: CCC, 2120

115. Q: Sf you are in a state of mortal sin, what should you do before receiving Holy Communion?
A: You should go to confession as soon as possible.
In the Bible: 2 Corinthians 5:20
In the Catechism: CCC, 1385,1457

116. Q: Who offered the first Mass?
A: Jesus Christ.
In the Bible: Mark 14:22-24
In the Catechism: CCC, 1323

117. Q: When did Jesus offer the first Mass?
A: On Holy Thursday night, the night before he died, at the Last Supper.
In the Bible: Matthew 26:26-28
In the Catechism: CCC, 1323

MŮJ MALÝ KATECHISMUS

113. Otázka: Můžete přistoupit ke svatému přijímání ve stavu smrtelného hříchu?
Odpověď: Ne. Pokud to uděláte, dopustíte se dalšího smrtelného hříchu svatokrádeže.
V Bibli: 1. Korintským 11:27-29
V katechismu: KKC, 1385,1415,1457

Jít hlouběji:
Pokud by Ježíš přišel k vám domů na návštěvu a byl by tam takový nepořádek, že byste nemohli otevřít dveře a vpustit ho dovnitř, bylo by to hrozné. Bez ohledu na to, jak velice chce být Ježíš součástí našich životů, nikdy se nám nebude vnucovat. Smrtelný hřích přibouchne dveře naší duše před Ježíšem. Přerušuje náš vztah s Bohem a brání úžasným milostem eucharistie, aby proudily do našich srdcí, myslí a duší. Smíření znovu otevírá dveře do našich duší a nechává Ježíše znovu vstoupit do našeho života.

114. Otázka: Co je svatokrádež?
Odpověď: Je to zneužití posvátné osoby, místa nebo věci.
V Bibli: 1. Korintským 11:27-29
V katechismu: KKC, 2120

115. Otázka: Pokud jste ve stavu smrtelného hříchu, co byste měli udělat před přijetím svatého přijímání?
Odpověď: Měli byste jít co nejdříve ke zpovědi.
V Bibli: 2. Korintským 5:20
V katechismu: KKC, 1385,1457

116. Otázka: Kdo sloužil první mši svatou?
Odpověď: Ježíš Kristus.
V Bibli: Marek 14:22-24
V katechismu: KKC, 1323

117. Otázka: Kdy Ježíš obětoval první mši svatou?
Odpověď: Na Zelený čtvrtek večer, noc předtím, než zemřel, při poslední večeři.
V Bibli: Matouš 26:26-28
V katechismu: KKC, 1323

Podle: My Little Catechism – The Dynamic Catholic Institute, USA 2018
Přeložily do českého jazyka děti z České sobotní školy kardinála Berana v České misii v Brookfieldu, IL.

HLASY NÁRODA - VOICES OF THE NATION - **Měsíčník České Misie v Chicagu** - Vydává Česká Misie - náboženské a kulturní středisko 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513. Mobil: (708) 533 - 1050, Telefon + Fax: (708) 255 - 5117, E-mail: velehradchicago@comcast.net Řídí: Mons. Dušan Hladík s redakční radou. Adresa: HLASY NÁRODA 9415 Rochester Ave., Brookfield, IL 60513. Roční předplatné (12 čísel) – USA osobní odběr 30.00 USD, USA poštou 1.třída 50.00 USD, Canada letecky 65.00 USD, Cizina letecky 90.00 USD. Jednotlivé číslo 2.50 USD. Šeky pište na CZECH MISSION. Nevyžádané rukopisy se nevracejí, redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit, aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. V otázkách soukromých zjevení, která dosud nebyla schválena církví, se plně podřizujeme definitivnímu rozhodnutí církevní autority.

Zlaté listí u hradu Choustník

Choustník je zřícenina středověkého hradu, který se rozkládá asi 1 km východně od stejnojmenné obce v okresu Tábor v jižních Čechách. Stojí na vrcholu dominantního kopce v nadmořské výšce 660 metrů, přičemž se nachází uvnitř přírodní rezervace. Hrad je v České republice vzácnou ukázkou tzv. ganerbenburgu. Německý termín „ganerbenburg" je termín označující hradní dispozici, která obsahuje 2 nebo více (v Německu až 10) samostatných stavebních jader hradu. Spolumajiteli takového hradu byli méně majetní šlechtici, kteří si z finančních důvodů nemohli dovolit výstavbu svého vlastního hradu.

Hrad založil pan Beneš z Choustníku někdy po roce 1262. Jeho potomci, Beneš a Jan z Choustníku, žili na hradě společně poté, co hradní jádro rozdělili na 2 oddělené části. V zemi zvané Čechy byl podobně rozdělen už jenom hrad Skála.

Páni z Choustníku svůj hrad roku 1322 vyměnili, spolu s příslušenstvím hradu, s panem Petrem I. z Rožmberka za Chlumec nad Cidlinou a Choustníkovo Hradiště. Za života pana Oldřicha II. z Rožmberka byla posílena obranná funkce hradu. Hrad se pak stal opěrným bodem hranice rožmberského panství. Význam hradu Choustník vzrostl v roce 1420 poté, co byl zbořen hrad Příběnice. V časech husitských válek se hrad Choustník stal vězením pro husitské kněze.

Syn pana Oldřicha II. Jan II. z Rožmberka byl v průběhu první části poděbradských válek, zejména v roce 1467, spojencem krále Jiřího z Poděbrad. Hrad Choustník se tehdy stal centrem válečných výprav proti panu Zdeňkovi ze Šternberka. Později pan Jan II. z Rožmberka uzavřel příměří s „Jednotou zelenohorskou" a přešel na její stranu proti králi. Brzy však musel s králem uzavřít příměří a hrad Choustník vydat panu Zdeňkovi ze Šternberka. Ten mu ho vrátil až na nátlak české šlechty v roce 1476.

Pan Petr Vok z Rožmberka prodal hrad i s pivovarem, chmelnicemi, mlýnem, pilou, poplužním dvorem, zahradami, štěpnicemi, ovčínem a osmi vesnicemi roku 1596 panu Jiřímu Homutovi z Harasova. Od roku 1614 je hrad uváděn jako pustý. Panství přešlo na Homutovu dceru Zuzanu a na její potomky. Z nich pan Heřman Václav Černín v roce 1674 postoupil panství svému věřiteli panu Janu Šporkovi. Odtud přešlo do vlastnictví dcery jeho synovce, která se jmenovala Marie Konstancie.

V rodině jejího druhého manžela Karla Josefa Voračického z Paběnic (od roku 1706) zůstal hrad Choustník až do roku 1838. Roku 1948 byl hrad Choustník vyvlastněn panu Raolu Benjaminu Rohanovi. Zřícenina hradu byla pak necitlivě zrestaurována a zpřístupněna veřejnosti. Věž hradu slouží jako rozhledna. Od roku 1958 je zřícenina hradu Choustník chráněnou kulturní památkou .

Zřícenina hradu Choustník skrývá v sobě mnohá tajemství. Jedním z nich je studna na hradním nádvoří. Domácí kachna, která kdysi spadla do této studny, prý se objevila živá a zdravá na rybníku Jordánu u Tábora. Tajemná jsou na hradě Choustníku také podzemní sklepení, v nichž jsou ukryty vzácné poklady. Menší části pokladů prý dostávají chudáci, žijící v nouzi, od záhadných bytostí, které na sebe berou lidskou podobu.

Jeden chudý krejčí ve vsi pod Choustníkem přišel svého času zcela na mizinu. Poněvadž nemohl zaplatit dluhy, hrozilo mu, že jeho chalupa bude prodána a on sám bude i se svojí početnou rodinou vystěhován na náves. Tam by byl vydán na pospas ústrkům, hladu a bídě. Vypravil se proto ke svým příbuzným do města, aby je požádal o půjčku. Příbuzní ho vyslechli, politovali ho, ale peníze mu nepůjčili. Zklamán, s duší plnou zoufalství a beznaděje, vracel se domů choustnickými lesy. Hlavu klopil k zemi a uvažoval, jakou má ještě naději.

Jednu chvíli odtrhl zraky od země a vzhlédl ke hradu, který se tyčil nad ním na vysoké skále. Šerem jeho duše probleskla jikra naděje - vzpomněl si na pověsti o choustnických pokladech. Přitom ho napadlo, že by sem měl zajít na svátek Všech svatých neboli Dušiček, kdy se sklepení hradu otvírají a hradní poklady vycházejí na světlo.

Byl mlhavý, smutný den, když ustaraný, vyhublý krejčí stanul pod temnou siluetou zříceniny hradu Choustník. Vešel do lesa a rozhlížel se po strmé, balvany pokryté stráni. Na stezce vedoucí ke hradu se plahočila shrbená stařenka. Na zádech nesla velkou proutěnou nůši. Nohy jí na kluzké, zvlhlé půdě klouzaly, takže jen s námahou stoupala vzhůru. Krejčí ji dohonil a nabídl se, že jí sám nůši ponese. Když nůši od stařenky přebíral nahlédl do ní a podivil se: „Co na hradě s padaným listím?" „Nevím, dobrý muži", odpověděla mu stařenka. „To listí mi do nůše nandal nějaký myslivec a poručil mi, abych je donesla do hradu".

Krejčí vzal nůši na záda, kráčel za stařenkou a přitom jí vyprávěl o svém trápení. A kupodivu, čím více se blížili ke hradu, tím bylo listí těžší. Jakoby se proměňovalo v kamení. Když konečně vstoupili do hradní brány – div divoucí! Stařenka zmizela. Když krejčí nůši položil na zem, něco v ní zachřestilo. Když se do nůše podíval, zatřpytilo se před jeho užaslými zraky ryzí, zvonivé zlato.

Krejčí nechtěl svým zrakům věřit, probíral se zlatými listy znovu a znovu. Naslouchal jejich cinkotu dokud nenabyl jistoty, že nepodléhá klamu. Pak sebral všechny své síly, vzal opět nůši na záda a spěchal se vzácným břemenem z hradu domů. Od té doby nastaly rodině krejčího blažené časy. Dluh byl splacen a spokojené rodině ještě zbylo dosti peněz ke šťastnému a spokojenému životní.

Příbuzní, kteří se odříkali krejčího když tonul v dluzích, se začali k němu opět hlásit. Přicházeli na zvědy, aby se dověděli, jak znenadání nabyl svého bohatství. Jeden z nich, ten nejlakotnější, vylákal z krejčího jeho tajemství. Příští rok se také vydal ke hradu Choustník, aby zkusil své štěstí. Také jemu se zjevila stařenka s nůší plnou spadaného listí. Také jeho nechala nést svoji nůši až ke bráně hradu a potom zmizela. Když se lakomý, vychytralý muž do nůše podíval, bylo v ní jenom kamení.

S využitím internetu a knihy Josefa Pavla: „Pověsti českých hradů a zámků"
připravil Jiří Kachlík,
Brno, Česká republika

Foto na zadní straně:
Zřícenina hradu Choustník

